

LEOPOLADON

2/2013

DNES
ani zima
nebrání
športovaniu
mladých

Foto: J. Hladký, F. Zlamala, P. Luha

Zomrela

Mária Foltánová

Pri príležitosti Svetového dňa zdravia, ktorý si najmä odborná verejnosť pripomína 7. apríla, sa rozhodol predseda Trnavského samosprávneho kraja oceniť význačných zamestnancov alebo kolektívy z rezortu zdravotníctva. V tejto súvislosti oslovil aj vedenie mesta Leopoldov s ponukou, aby pripravilo nomináciu na ocenenie, ktoré župan po zvážení návrhu udeľuje za dosiahnuté vynikajúce pracovné výsledky, ktoré obzvlášť významným spôsobom prispeli k zlepšeniu kvality poskyto-

vaných služieb v oblasti zdravotníctva.

Na januárovom zasadnutí mestského zastupiteľstva sa návrhom zaoberali aj poslanci zastupiteľstva a dohodli sa, že na ocenenie Pamätná medaila predsedu TTSK navrhnú dlhoročnú detskú zdravotnú sestru a zároveň organizátorku detského zdravotného obvodu v Leopoldove Máriu Foltánovú pri príležitosti jej 90. narodenín. Keď sme pani Foltánovú navštívili v polovici februára, aby sme jej oznámili rozhodnutie zastupiteľstva, útla takmer deväťdesiatnička vysievala do téglíkov papriku. Pošťažovala si na počasie, ktoré dlhodobo skúšalo jej neposlušné srdce. Netušili sme, že pre jeho vrtochy zamýšľaný článok, ktorý mal byť pozdravným blahoželaním jubilujúcej zdravotníčke pri príležitosti jej ocenenia, bude napokon nekrológom...

Mária Foltánová, rodená Kráľová, sa narodila 6. novembra 1923 vo Veľkých Uherciach. Po ukončení ľudovej a meštianskej školy začala pracovať v obuvníckej dielni v Baťovanoch (neskôr Partizánskom). Počas vojny sa viac ráz pozerala smrti do očí a ako laik pomáhala pri ošetrovaní zranených vojakov. Po dvoch rokoch si išla splniť svoj sen do Martina, kde v rokoch 1946 – 1948 navštevovala ošetrovateľskú školu v Štefánikovom ústave v Martine, čo bola jediná zdravotnícka škola v tom období na Slovensku. Svoju prvú umiestnenku dostala zdravotná sestra do okresu Rimavská Sobota, do rázovitého obvodu v Kokave nad Rimavicou. *„Bol to krásny kraj, ale zároveň tvrdý a chudobný. Okolo Kokavy boli samoty, kolešne sme ich volali, v nich staré domy z nabíjanice alebo hliny, namiesto sklenených okien neraz noviny a v takýchto príbytkoch ľudia bývali. Ku Kokave patrilo päť takýchto samôt, z ktorých deti pešo cez kopce dochádzali aj nedochádzali tri kilometre do školy. Situácia po vojne bola veľmi zlá, o hygiene a zdravotnej starostlivosti už ani nehovoriac,“* zaspomínala si na svoje začiatky „deckárky“.

Po dvoch rokoch služby v kokavskom obvode sa pýtala bližšie k rodičom, ktorým nemal na gazdovstve kto pomáhať. Žiadosť jej však zamietli. Bola to pre ňu takmer neriešiteľná situácia, preto sa rozhodla dať výpoveď. Z Prahy jej odpísali, že výpoveď neprijímajú, pretože štátu ešte nevrátila to, čo investoval do jej štúdia. A tak jej umožnili preloženie a začala pracovať ako detská sestra v Ústave národného zdravia v Partizánskom. *„Keď bol ešte lístkový systém, v poradni pre matky som mala kopce ryže a plienok. Keď matka prišla s dieťaťom do poradne, dali sme jej po kile ryže a desať plienok od organizácie UNRA, pretože deti nosili zabalené len do handier. Deti bývali často zanedbané. Raz ma učiteľ zavolať do školy, aby som mu pomohla riešiť situáciu so zavšivavenými deťmi. Tie chýdence boli v takom žalosťnom stave, že sme ich museli všetky ostrihať dohola. Kúpila som chlapcom rádiovky, dievčatám šatky a takto sme ich poslali domov. Ale beda, na druhý deň nás s učiteľom prišli nespokojné matky biť, ale nedali sme sa,“* usmievala sa nad trpkoveselými príhodami, ako by sa stali len včera.

V roku 1954 si za manžela vzala Jozefa Foltána, presťahovali sa do Hlohovca, kde začala 1. septembra 1955 pracovať v rámci trnavského okresného Ústavu národného zdravia na hlohovskej poliklinike ako detská sestra, ktorá mala na starosti leopoldovský zdravotný obvod. V ňom zotrvala až do odchodu do dôchodku 1. júla 1991. Najskôr začala pracovať v ambulancii obľúbeného detského lekára Dr. Ernesta Baga, po jeho odchode krátko v ambulancii Dr. Mariána Brešťanského, až napokon najdlhšie pracovala v ambulancii Dr. Márie Vlkovej na bývalom zdravotnom stredisku pri kine. Do Leopoldova sa napokon aj manželia prisťahovali a v prvé roky (1965 – 1975) bývali v byte na poschodí kina, kým si nepostavili dom. V 50. rokoch nebol leopoldovský zdravotný obvod z hľadiska detského lekárstva vybudovaný. Predtým lekársku starostlivosť zabezpečoval Dr. Stankevič, ktorý však, ak mal pomôcť, musel ovládať všeobecné, detské, ba aj zubné lekárstvo. Nebola to ani preňho závideniahodná situácia. Detský obvod sa postupne odčleňoval a starostlivosť oň prevzal Dr. Ernest Bago s prvou detskou sestrou Evou Langovou, po ktorej prevzala funkciu organizátorky detského zdravotného obvodu Mária Foltánová. *„Ráno od ôsmej sa nám v ambulancii vystriedalo päťdesiat-šesťdesiat detí. Skutočná zmena sa pre mňa ale začínala po službe, keď som navštevovala domácnosti s malými deťmi, kde som dohliadala na starostlivosť o deti, najmä na hygienu a stravovanie, a pomáhala som najmä prvorodičkám. To čo dnes možno pokladáme za hygienu a starostlivosť za automatické a prirodzené, vtedy natoľko prirodzené nebolo. A naopak – keďže diéta bolo pod pravidelným zdravotníckym dohľadom, nemohlo by sa stať, že by sme neodhalili prípadné týranie dieťaťa. Jeden deň v týždni sme poobede zabezpečovali poradňu pre matky s deťmi, kde sme okrem iných činností deti očkovali proti chorobám, ktoré sa vtedy ukazovali ako najnebezpečnejšie a dnes sa nám vracajú do populácie*

naspät. Raz do týždňa sme zabezpečovali poobede aj poradňu v Žilkovciach, aby sme rodičov sa malými deťmi nemuseli preháňať k nám na stredisko. Takúto vysunutú provizórnu ambulanciu sme si zriadili na miestnom národnom výbore v pracovni predsedu. Vydezinfikovali sem stôl a všetko potrebné a ambulovali sme. Okrem toho som každé dieťa musela najmenej raz za mesiac navštíviť priamo v domácnosti, a to aj v Ratkovciach a Žilkovciach, ktoré patrili do nášho obvodu. Často ma posielali aj na majer do Merašíc.”

Do rajónu chodila autobusom, ale častejšie na bicykli či babete, bez ohľadu na počasie. Čo nestihla v jeden deň, na druhý ju počkalo. Pritom vychovávala aj štyri svoje deti, ktoré si takisto žiadali matkinu pozornosť. Do toho sa dva razy za mesiac pridali služby na detskej pohotovosti hlohovskej polikliniky, časté víkendové pohotovosti, organizovanie školení pre matky, radová činnosť v Slovenskom Červenom kríži, ktorého mestskú organizáciu neskôr aj pätnásť rokov viedla. Spolu so svojou kolegyňou Annou Piknovou v roku 1963 po prvý raz zorganizovali darcovský odber krvi, ktorý v Leopoldove našiel dobré zázemie na celé desaťročia. Aj jej domácnosť sa neraz a najmä v noci stávala prvým kontaktným miestom s chorým dieťaťom. Taký bol jej naturel spoločenskej, aktívnej, málokedy unavenej a ochotnej zdravotnej sestry, ktorá na svojej agilnosti nestratila ani po odchode do dôchodku, keď chodila ošetrovať starších či nevládných spoluobčanov, hoci už vtedy sa začalo rýchlejšou únavou ozývať srdce, ktoré jej napokon vypovedalo svoju službu 27. marca 2013 v trnavskej nemocnici.

Za celoživotnú službu v zdravotníctve získala viacero rezortných vyznamenaní, z toho dve jej udelil minister zdravotníctva. Ocenenie predsedu Trnavského samosprávneho kraja si Mária Foltánová už nestihla prevziať osobne. Na slávnostnom prijatí 10. apríla Pamätnú medailu predsedu TTSK in memoriam udelenú p. Márii Foltánovej prevzali jej deti. Česť jej pamiatke.

Juraj Hladký
Foto: V. Moravčík

Takto sme ju mnohí poznali

Zimné kolízie na cestách aj strechách

Ukazuje sa, že tohtoročná zima sa výrazne predĺži. Už na konci marca meteorológovia konštatovali, že v tomto roku registrujeme v strednej Európe najneskorší príchod jari od roku 1976, ba niektorí hovoria o 60- či 70-ročných rekordoch, a energetici vypočítali, že z ruských plynovodov k nám aj na konci marca prúdilo o 60 percent plynu viac ako po minulé roky.

Od polovice marca sú ľudia zvyknutí už vysievať záhradky, avšak v tomto roku sme v polovici marca stále odolávali silnému nárazovému vetru, nízkym denným aj nočným teplotám (iba v máloktorú noc sa vyškrabali k nule), snehovým prehánkam či snehovým jazykom a doslova ukázkové číslo predviedla iba veľmi pomaly odchádzajúca zima na Veľký piatok (29. marca), keď v noci zo štvrtka na piatok za silného vetra napadlo asi 7 až 10 centimetrov ťažkého mokrého snehu a do ulíc väčšiny slovenských miest (aj Leopoldova) sa opäť vybrali snežné pluhy či radlice. Na ťarchu mokrého snehu takmer doplatila aj strecha nafukovacej športovej haly MTK (na fotografii), ktorú funkcionári MTK, futbalisti a dobrovoľníci napokon preventívne vyfúčali a odpratali z nej masu ťažkého snehu, ktorý sa usadil v jej prostriedku a hrozilo pretrhnutie jednotlivých vrstiev „strechy“ haly. Pomôcť prišiel aj

primátor mesta M. Gavorník. Halu po odprataní snehu a nevyhnutných úpravách sfunkčnili až na veľkonočnú nedeľu.

Tá však tiež predviedla nevídané divadlo, keď doobedňajší vytrvalý dážď postupne poobede prešiel do drobných krúp, ktoré napokon za pomerne silného vetra vystriedalo husté sneženie. Vodou nasýtená pôda už ťažko prijímala nové zrážky, čo sa prejavilo najmä na Kopaniciach aj v iných častiach mesta priesakmi vody do pivníc rodinných domov. Okolo siedmej hodiny večer dokonca museli zasahovať aj hlohovskí profesionálni hasiči s technikou MB Atego, ktorí z jedného domu na Ulici 1. mája museli odčerpávať vodu. Záhrady po prudkom snežení tak opäť zostali pod 2-3-centimetrovou vrstvou snehu, ktorý sa však, našťastie, na cestách už neudržiaval, zato však masa navečer a v nočnom dvojstupňovom mraze sčasti primrzla a postarala sa o nebezpečný a šmyklavý vstup do veľkonočného pondelka. Aj keď ráno Veľkonočného pondelka bolo mrazivé, šibačkový pondelok sa vydaril aspoň po dlhšom čase slnečným počasím, ktoré však už na druhý deň vystriedal ďalší týždeň s chladným oblačným a sčasti upršaným počasím, ktoré občas ešte vystriedala snehová prehánka.

Klimatológovia na naše šomranie hovoria, že nič mimoriadne sa do marca z hľadiska klímy nedialo. „December až február boli ako celok na Slovensku teplotne normálne, relatívne najchladnejší bol december so zápornou odchýlkou -2 až 0 °C, mesiace január a február boli teplotne nadpriemerné s kladnými odchýlkami 0 až +2 °C. Počas zimy neboli zaznamenané výraznejšie vpády studeného arktického vzduchu z vysokých zemepisných šírok, aj preto zima skončila prevažne s kladnou teplotnou odchýlkou od dlhodobého priemeru z rokov 1901 – 2000, ale aj normálu 1961 – 1990,“ povedal nám vedec z Trnavskej univerzity Pavel Matejovič.

Náročných dní či nocí bolo v marci viac – v pondelok 18. marca hasiči v Trnavskom kraji absolvovali v priebehu pondelka a v noci na utorok sedemnást výjazdov, ktoré súviseli s dôsledkami silného nárazového vetra a sneženia. Najčastejšie hasičov volali k uviaznutým alebo prevráteným vozidlám, spadnutým stromom, no v Leopoldove mali výjazd aj k odtrhutej streche. Osemnásteho marca o 21:41 hod. totiž bola hasičskej jednotke z Hlohovca prostredníctvom trnavského integrovaného záchranného systému nahlásená strhnutá strecha na Nádražnej ulici v Leopoldove. Na miesto udalosti boli vyslaní traja príslušníci s technikou MB Atego. Po príchode na miesto udalosti zistili, že ide o čiastočne strhnutú plechovú strechu,

visiacu z prízemnej budovy údržbárskej dielne v priestoroch železničného depa s rozmermi 15 krát 8 metrov. Kus krytiny, našťastie, neohrozoval okolostojace predmety ani ľudí. Na miesto udalosti bola povolaná hasičská jednotka Zboru protipožiarnej ochrany Železníc SR a do jej príchodu hasiči v silnom vetre pomocou rebrika odstránili visiace zvody dažďovej vody. Na miesto prišli aj príslušníci železničnej polície. Hasičská jednotka z Hlohovca po odovzdaní miesta udalosti jednotke ZPPO ŽSR sa vrátila na svoju základňu.

Po relatívne pokojným týždni sa opäť rozfúkalo a rozsnežilo 25. marca. V súvislosti so zhoršenou poveternostnou situáciou a snežením vykonali príslušníci z hasičských staníc Trnavského kraja dňa v tento deň len v čase od 5. do 18. hodiny celkom 18 výjazdov, z toho až sedemnástkrát k dopravným nehodám a raz k technickému záslahu. Najkritickejšia situácia bola pritom v krajskom meste Trnava a jeho okolí. Trikrát zasahovali pri dopravných nehodách aj hasiči z Hlohovca. Pri týchto udalostiach sa zranilo celkom 11 osôb (išlo predovšetkým o ľahšie zranenia). Priamo v Leopoldove zasahovali ráno o pol šiestej na štátnej ceste hasiči z hlohovského strediska, keď skončilo osobné auto priamo na streche. Dopravná kolízia sa, našťastie, zaobišla bez zranení.

(ber)

Nehoda troch vozidiel sa neskončila tragicky

V piatok 1. marca sa hned za Leopoldovom v smere na Madunice stala na prvý pohľad nebezpečná dopravná nehoda. OP HS v Hlohovci o nej informoval o 13,37 hod. Krajské stredisko Integrovaného záchranného systému v Trnave. Na miesto udalosti bola ihned vyslaná technika MB ATEGO so štyrmi príslušníkmi, ktorí po príchode na miesto zistili, že ide o dopravnú nehodu jedného osobného auta značky Škoda Favorit, jedného dodávkového auta značky Citroen Jumper a jedného pracovného stroja - traktora značky JCB Fastrac. V dodávkovom aute sa nachádzala zakliesnená osoba bez zranení, vo favorite boli traja účastníci nehody, ktorí sa pri príchode nachádzali mimo vozidla, pričom dvaja už boli v opatere záchranárov. V pracovnom stroji bol účastník nehody mimo vozidla bez zranení. Pri príchode na miesto nehody tam už vykonávali potrebné činnosti príslušníci polície a ZZS. Príslušníci po príchode na vozidlách vykonali protipožiarne opatrenia a z dodávky vyslobodili zakliesnenú osobu. Následne poskytovali prvú pomoc jednej zranenej osobe, ktorá nebola v opatere zdravotníckych záchranárov a asistovali záchranárom pri nakladaní pacientov. Na mieste nehody posypali uniknuté ropné produkty z vozidiel. O nehode nás informoval Marián Hruška z operatívno-technického oddelenia Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Trnave.

(ra, foto: KRHaZZ)

V grantoch na rok 2013 si organizácie prilepšili

V roku 2012 mesto poskytlo na spolkovú a záujmovú činnosť organizácií a neformálnych skupín v Leopoldove 18 500 eur pre organizácie s identifikačným číslom a 1421 eur bolo uznaných ako oprávnené výdavky pre organizácie bez identifikačného čísla. Všetky organizácie vyúčtovania poskytli v termíne a na prípadné nedostatky v zúčtovaní predkladateľov upozornili pracovníci mestského úradu. V takýchto prípadoch napokon nedostatky do určeného termínu odstránili a poslanci zastupiteľstva grantovú pomoc za minulý rok aj schválili a uzavreli. V minulom roku vstúpilo do platnosti novelizované všeobecne záväzné nariadenie o poskytovaní grantov a dotácií a v tomto roku žiadosti mestu adresovalo trinásť žiadateľov, z toho deviatí s identifikačným číslom a štyria bez neho. Žiadosťami sa najskôr zaoberali členovia sociálno-kultúrnej komisie, ktorí si všímali predovšetkým účel, účelnosť a finančnú náročnosť požadovanej dotácie a jej dosah nielen na žiadajúcu organizáciu, ale predovšetkým na všeobecný profit obyvateľov mesta. Keďže každý rok uchádzači do žiadostí uvádzajú aj také účely, na ktoré sa neberie ohľad pri posudzovaní, resp. ktoré nie je možné podporiť, poslanci komisie odporúčajú žiadateľom, aby si pred

podaním žiadostí preštudovali všeobecne záväzné nariadenie (umiestnené je aj na webe: <http://www.leopoldov.sk/vseobecnezavazne-nariadenia.phtml?id3=51242>).

„Mesto môže zo svojho rozpočtu podporiť len projekty, činnosti a aktivity, ktoré nie sú v rozpore s VZN. Pri určovaní návrhov dotácií sme museli vychádzať len z informácií, ktoré žiadatelia uviedli a ktoré neboli v rozpore s VZN. V tomto zmysle sa vypracovali aj návrhy dotácií, ktorými sa ďalej zaoberalo zastupiteľstvo,“ vysvetľuje jeden z členov komisie. Pri posudzovaní sa nebrali do úvahy projekty, ktoré súviseli napríklad s investičnými akciami a pod. Niektorí úspešní žiadatelia z predchádzajúcich období zasa zabúdajú na to, že sú povinní o svojich aktivitách informovať verejnost prostredníctvom lokálnych alebo regionálnych médií.

Ucelený návrh komisie podrobilo diskusii mestské zastupiteľstvo, ktoré sa napokon uznieslo na pridelení dotácií na rok 2013 v celkovej výške 19 600 eur, a to Leopoldovskému tenisovému klubu (800 eur), mestskému telovýchovnému klubu (13500 eur), mestskému stolnotenisovému klubu (700 eur), občianskemu združeniu Šanec (2000 eur), mestskej organizácii Slovenského zväzu telesne postihnutých a

Zväzu postihnutých civilizačnými chorobami (1000 eur), mestskej organizácii Slovenského Červeného kríža (1000 eur), nohejbalovému klubu (500 eur) a Únii nevidiacich a slabozrakých (100 eur).

Podobné kritériá poslanci použili aj pri hlasovaní o dotáciách pre organizácie, ktoré nemajú pridelené identifikačné číslo. Na poslancov návrh napokon zastupiteľstvo zvýšilo aj položku finančných príspevkov pre tento typ organizácií a napokon schválilo príspevky pre RTVŠ (200 eur), neformálnu skupinu Skarabeus (750 eur) a neregistrovaných stolných tenistov (200 eur).

Na aprílové rokovanie zastupiteľstva poslanci odsunuli hlasovanie o poskytnutí dotácie pre Leopoldovský jazdecký klub Oklahoma, ktorý žiadal o poskytnutie príspevku vo výške 1700 eur. Situácia tohto žiadateľa je osobitá v tom, že doteraz jeho aktivity financovala s účasťou mesta Európska únia v rámci projektu Cezhraničné dni koní (program Interreg IIIA Slovenská republika – Rakúsko). Aj keď sa zdá byť zvláštne, že leopoldovský jazdecký klub má sídlo v Červeníku, dôvod je jednoduchý: v období svojho vzniku neboli v Leopoldove pre tento zámer a šport vhodné priestory, a tak si klub

za symbolickú cenu prenajal a začal zveľaďovať nevyužívanú časť areálu červenického poľnohospodárskeho družstva, kde má ustajnené kone a poníky, ale takisto aj susediaci sad a areál, ktorý upravili na potreby westernového a parkúrového jazdenia. Jazdecký oddiel vznikol aj ako pomerne otvorená alternatíva pre ďalších záujemcov o prácu s koňmi, ale aj pre deti, ktoré by sa koňom a jazdeniu chceli venovať systematickejšie. Dobrovoľníci z Oklahomy v minulosti organizovali pre deti krátke detské tábory priamo na ranči alebo víkendy s koňmi, v rámci ktorých si deti mohli vyskúšať aj starostlivosť o koníkov či poníkov, ale takisto sa mohli na nich učiť jazdiť. Na druhej strane zasa nebola úplne vyhovujúca vzájomná informovanosť mesta a klubu, a teda nevyužívali sa benefity, ktoré mohol klub Leopoldovčanom poskytnúť – osobitne deťom a mládeži. Rozhodnutiu má teraz predchádzať stretnutie poslancov s P. Galbičkom z Leopoldovského jazdeckého klubu, na ktorom by sa chceli poslanci mesta dohodnúť na konkrétnych formách spolupráce v budúcnosti a od toho sa bude alebo nebude odvíjať aj podpora klubu zo strany mesta.

(jh)

Mesto centráu voľného času poskytlo celú dotáciu

Zmena financovania Centier voľného času, ktorá vošla do platnosti 1. januára, sa v poslednom období výrazne tlmočila v spoločnosti aj prostredníctvom médií. Štát sa odklonil od možnosti priamo financovať tieto inštitúcie a rozhodol sa financovať ich prostredníctvom miest a obcí, kde deti a mládež, ktorí využívajú služby centier voľného času, žijú. Len pripomeňme, že aktivity jednotlivých CVČ smerujú k podpore a rozvoju talentu umelecky, športovo a ináč nadaných detí, cieľenými aktivitami venujú pozornosť deťom a mládeži so sociálnym, telesným a mentálnym znevýhodnením a v končnom dôsledku zabezpečujú aj prevenciu a ochranu detí a mládeže pred sociálnopatologickými javmi. Predovšetkým však zabezpečujú prostredníctvom záujmového vzdelávania systematický rozvoj komunikačných, sociálnych, pracovných či umeleckých kompetencií. Aj keď samospráva sa do posielania finančných príspevkov do CVČ nehrnú a možno uvažujú o tom, že peniaze radšej použijú ináč, leopoldovskí poslanci odsúhlasili, že peniaze adresne poukážu tým, pre ktorých aj boli štátom určené.

Na základe zmeny financovania centier voľného času sa aj na leopoldovskú samosprávu obrátili riaditelia týchto inštitúcií z Hlohovca a Šale, kde leopoldovskí mládežníci navštevujú záujmové a rozvojové aktivity, o príspevok na činnosť centier. Obidvomi žiadosťami o dotáciu z rozpočtu mesta na záujmové vzdelávanie detí v centre voľného času (CVČ) sa zao-

beralo mestské zastupiteľstvo na marcovom rokovaní. Z ministerstva financií pritom dostalo mesto na tento rok na každého obyvateľa vo veku 5 až 15 rokov navštevujúceho CVČ asi 65,23 eur a bolo na rozhodnutí mesta, či a v akej výške podporí CVČ, ktoré mesto o dotáciu požiadali. Centrum voľného času Dúha v Hlohovec zabezpečuje v leopoldovskej materskej škole výučbu angličtiny pre osemnásť detí a CVČ požiadalo o uvoľnenie čiastky vo výške 65,23 eur na každé dieťa. CVČ v Šali vyčíslilo svoje ročné náklady na jedného klienta CVČ vo výške 108 eur a avizovalo, že ak mestá a obce neuhradia plnú čiastku, budú o zvyšok žiadať rodičov detí, ktoré centrum navštevuje. V našom prípade o jednu žiačku.

Poslanci zastupiteľstva sa po krátkej rozprave dohodli, že obidvom žiadateľom poskytnú adekvátnu čiastku, ktorá vychádza zo štátom priznanej dotácie, a to pre Centrum voľného času Dúha v Hlohovci vo výške 65,23 eur na jedno dieťa s trvalým pobytom v meste Leopoldov (spolu 1043,68 eur) a pre Centrum voľného času v Šali za jedného klienta vo výške 65,23 eur.

Samosprávy sa s poslaním príspevkov, ktoré od štátu dostali pre rozvoj záujmovej činnosti detí v rámci CVČ, neponáhľajú. Napríklad na žiadosť trnavského CVČ zareagovalo kladne zatiaľ len šesť obcí z 51 oslovených, hlohovskému CVČ spomedzi dvadsiatich štyroch obcí pozitívne odpovedala zatiaľ len leopoldovská samospráva. Aj preto sa zriaďovatelia začínajú obávať, dokedy uvládzu CVČ financovať. Situáciu chce napríklad primátor Hlohovca ako zriaďovateľ hlohovského CVČ riešiť so starostami regiónu priamo na stretnutí, ktoré chce zvolať v najbližšom čase.

(ra)

Nezdražujme si stočné...

Ešte vo februári mesto prostredníctvom mestského rozhlasu vyzvalo obyvateľov mesta na zvýšenie opatrnosti pri manipulácii s odpadovými vodami, pretože pri odstraňovaní porúch pracovníci TAVOS našli v kanalizačnom systéme tuhé odpady, ktoré do kanalizácie nepatria a znefunkčňujú systém. Vedenie mesta na to upozornili pracovníci Trnavskej vodárenskej spoločnosti, a. s., Piešťany.

Z oznámenia vyplýva, že v poslednom období došlo k poruchovosti a znefunkčneniu čerpadiel v prečerpávacích staniciach splaškovej kanalizácie viackrát. Poruchu spôsoboval výskyt tuhého odpadu v odpadových vodách, napr. kusov textílií, zvyškov jedál, hygienických potrieb a pod. Tie znefunkčnili čerpadlá v prečerpávacích staniciach a splašky vytekali na verejné priestranstvo. Problém sa síce prejavil na Hviezdoslavovej ulici, no kanalizácia na tejto ulici je zároveň zberačom splaškových vôd z veľkej časti Kopaníc, a teda problém môže vznikáť úplne inde – skutoční spôsobovatelia porúch môžu bývať na prilahlých uliciach. Keďže odstraňovanie havarijného stavu je spojené s neustálym presunom pracovníkov údržby na miesto poruchy, čo zvyšuje náklady na prevádzku kanalizácie, spoločnosť TAVOS verejne požiadala občanov mesta, ktorí majú vyvedené kanalizačné prípojky z nehnuteľností do splaškovej kanalizácie, aby zodpovednejšie pristupovali k nakladaniu s odpadmi produkovanými z domácností a dbali na to, aby sa tuhé odpady nedostávali do kanalizačných potrubí. V opačnom prípade, ako vyplýva zo stanoviska, bude spoločnosť nútená premietnuť zvýšené náklady do ceny služieb.

(ber)

POZVÁNKY NA LEOPOLDOVSKÉ RYBÁRSKE PRETEKY

IV. ročník súťaže družstiev základných škôl LEOPOLDOVSKÝ KAPOR

Štrkovka Leopoldov streda 1. mája 2013

ČASOVÝ HARMONOGRAM:

07.00 – 07.45 prezentácia

07.45 – 08.00 odchod na stanovište, kŕmenie

08.00 – 11.00 preteky

11.00 – 11.30 meranie úlovkov,

11.30 – 12.00 vyhodnotenie a odovzdávanie cien

Minuloročný 3. ročník pretekov Leopoldovský kapor sa uskutočnil 1. mája za mimoriadne krásneho počasia už tradične na Štrkovke. Na začiatku pretekov a pri žrebovaní organizátori rozdali mladým pretekárom balíčky so sladkosťami, aby mali dostatok síl na zdolávanie svojich úlovkov. Úmysel sa vydaril a najväčší úlovok urobil radosť Ľubomírovi Mrvovi. Bol ním kapor s mierou rovných 60 cm, s ktorým sa musel po vytiahnutí popasovať priamo na brehu jazera. Prvé tri družstvá (ZŠ Koperníkova 24 „B“, ZŠ Šúrovce, ZŠ Koperníkova 24 „A“; žiaľ leopoldovská základná škola v súťaži

nemala svoje družstvo) si prevzali za svoj výkon hodnotné ceny, no ani jednotlivci neodišli naprázdno (Patrik Löffler, Dominik Kožík, Ľubomír Mrva). Každý súťažiaci, ktorému sa podarilo uloviť aspoň dva kusy akejkolvek ryby, si z pretekov odniesol ocenenie.

VII. ročník rybárskej súťaže DÔCHODCOV, ŽIEN A HANDICAPOVANÝCH

Štrkovka Leopoldov sobota 4. mája 2013

ČASOVÝ HARMONOGRAM:

07.00 – 08.00 predaj vstupeniek a žrebovanie miest

08.00 – 13.30 preteky

13.30 – 14.00 váženie úlovkov

14.00 – 14.30 vyhodnotenie a odovzdávanie cien

Vstupné je 4 € a štartovný lístok je možné zakúpiť si v deň pretekov.

Predchádzajúci VI. ročník rybárskych pretekov dôchodcov, žien a handicapovaných rybárov hostila opäť leopoldovská Štrkovka 5. mája 2012. Na pretekoch sa zúčastnilo viac účastníkov ako po minulé roky, konkrétne 94 pretekárov a spomedzi bolo 8 žien.

V mužskej kategórii s úlovkom dvoch kaprov s hmotnosťou 7540 g zvíťazil Milan Gažo, na druhom mieste sa umiestnil Marián Kožík s úlovkom dvoch kaprov s hmotnosťou 6040 g a tretie miesto si ulovil prostredníctvom dvoch kaprov s hmotnosťou 5610 g Miroslav Začko starší. V kategórii žien sa v leopoldovských vodách darilo najmä Monike Šimanskej, ktorá s úlovkom dvoch kaprov s hmotnosťou 6240 g skončila na prvom mieste, na druhom mieste s úlovkom dvoch kaprov s hmotnosťou 5240 g sa umiestnila Katarína Solčanská a napokon dva kapry s hmotnosťou 4440 gramov postačili Štefánii Búránovej na tretie miesto.

V súťaži o najväčší úlovok všetkých jednoznačne a bezkonkurenčne presvedčil kapor s hmotnosťou 5180 gramov, ktorý ulovil Milan Gažo a ulovenú rybu vrátil nazad do jazera. Takýto prístup rybárov teší, veď sami hovoria, že rybárstvo je predovšetkým šport a s trofejou sa lepšie kochá na fotografii ako na tanieri. Organizátori pretekov hodnotili ako veľmi vydarené, pod čo sa podpísalo najmä počasie a záujem rýb o návnady. To vidieť aj zo stručnej štatistiky – ulovilo sa 38 kusov kaprov v celkovej váhe 97,32 kg a víťazi si zo súťaží odniesli aj hodnotné ceny. Organizátori zároveň dúfajú, že tohtoročné pretek budú ešte zaujímavejšie, a to nielen úlovkami, ale predovšetkým súťažiacimi, príjemnou atmosférou a diváckou priazňou obyvateľov.

Podľa ročenky MsO SRZ Hlohovec pripravil (-ber-).

Foto: Rastislav Gajdoš

Polícia rieši aj výbuch auta v meste

Polícia začala riešiť neobvyklý prípad z nášho mesta, keď v posledný februárový deň v čase od 20.00 do 20.30 h na Hlohovskej ceste polial neznámy páchatel horľavou látkou a následne zapálil odstavené osobné auto VW Golf. V dôsledku toho došlo k požiaru celého auta, pričom majiteľovi bola spôsobená škoda 3500 eur. Polícia začala trestné stíhanie z prečinu poškodzovania cudzej veci. Za takýto skutok je možné uložiť trest odňatia slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Pohľad do štatistík Obvodného oddelenia Policajného zboru SR v Leopoldove hovorí o medziročnom poklese v páchaní trestnej činnosti v území obvodného oddelenia. Polícia v Leopoldove riešila v roku 2012 celkom 132 trestných činov, čo je o 22 menej ako v roku 2011. Viac ako polovica zaevidovaných trestných činov bola objasnená (konkrétne 55 percent). Počet násilných trestných činov bol rovnaký ako v predošlom roku – 16, pričom však stúpila ich objasnenosť na 81 percent z predošlých 75 percent. Na území obvodného oddelenia došlo k jednej vražde a k dvom lúpežným prepadnutiam, ktoré boli zároveň aj objasnené. Z celkového počtu 132 trestných činov bolo 52 majetkového charakteru. Je to o 16 prípadov menej ako v roku 2011. Policajti riešili štyri prípady výtržníctva, každý z nich bol aj objasnený. V jednom prípade došlo k požiaru motorového vozidla. V roku 2012 odhalili policajti OO PZ Leopoldov až trinásť vodičov, ktorí sa dopustili trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky – nafúkali viac ako jedno promile alkoholu.

Na úseku priestupkov polícia v Leopoldove riešila celkom 251 priestupkov (o 1 viac ako pred rokom). Z toho najviac bolo priestupkov proti majetku – bolo ich 111 (o 13 menej). Na úseku občianskeho spolunažívania policajti riešili 93 priestupkov (o 50 menej). V 53 prípadoch odhalili alkohol u vodiča do jedného promile.

Martine Kredatusovej z odboru komunikácie trnavského Krajského riaditeľstva Policajného zboru SR v Trnave sme adresovali aj otázku, či sa podarilo vypátrať páchatelov, ktorí z mestského cintorína v januári ukradli priemyselné kamery. Dozvedeli sme sa, že po páchateloch polícia naďalej pátra a trestné stíhanie bolo v zmysle zákona 11. marca prerušené.

(ra)

Vznikne železničná zastávka Leopoldov-mesto?

Nielen kruh nadšencov železničnej dopravy si v týchto dňoch pripomenul 115. výročie sprevádzkovania železničnej trate z Leopoldova do Hlohovca. Priaznivci železnice tak nadviazali na tradíciu pripomínania histórie železničnej dopravy, keď už v roku 1998 odhalili na železničnej stanici v Hlohovci pamätnú tabuľu k stému výročiu začiatku prevádzky trate. Leopoldov ako železničný uzol má veľkú perspektívu nielen na hlavnom tahu z Bratislavy do Žiliny. Problémy s cestnou dopravou v posledných rokoch stále pripomínajú význam a efektívnosť hromadnej železničnej osobnej dopravy, a tak nepriamo nútia aj správu železničnej dopravnej cesty, aby trať začala výraznejšie využívať aj z Leopoldova smerom do Nitry.

Projekt železnice medzi Leopoldovom a Hlohovcom nadväzuje na širšiu koncepciu budovania Uhorskej severozápadnej miestnej železnice z roku 1870. Pôvodný zámer však nebol realizovaný a neskôr bola koncesia vydaná budapešťianskej spoločnosti Júliusa Auspitzu a spol. z roku 1897. Tá sa zaviazala sprevádzkovať dopravu medzi stanicami Nitra, Leopoldov, Trnava a Kúty s pokračovaním po zemskú hranicu smerom na Břeclav. Tento projekt Uhorskej severozápadnej miestnej železnice spájajúcej

Ponitrie, údolie Váhu a Malé Karpaty so severozápadnou hranicou Uhorska bola podľa Ladislava Szojku jedným z najvýznamnejších projektov železníc v tejto oblasti. Keďže projekt si vyžiadala niektoré náročnejšie úkony, ako bola stavba tunela na Záhorí, stavba bola odovzdávaná po etapách. Úsek medzi Hlohovcom a Leopoldovom, ktorý má niečo viac ako dva kilometre, odovzdali do prevádzky 31. marca 1898 ako posledný úsek trate smerom od Lužianok. Normy pri výstavbe ju kategorizovali ako trať 1. kategórie s vyšším osobným zaťažením a rýchlosťou.

Zbombardovaný most opravovali väzni

Trať Leopoldov – Hlohovec – Lužianky sa v Leopoldove odpoja od hlavnej trate oblúkom smerom na východ. V tomto traťovom úseku je pri dnešnom ÚVTOS a ÚVV zastávka s názvom Leopoldov zastávka, kde je zároveň aj vlečka do spomínaného ústavu. Tesne pred Hlohovcom vybudovali veľký most cez Váh, ktorý bol najväčším mostom na celej spomínanej trati. Ustupujúce fašistické vojská ho 1. apríla 1945 o 16. hodine vyhodili do vzduchu. Provizórium mosta stavala viac ako tisícka robotníkov, medzi nimi aj väzni z leopoldovskej trestnice. Provizórium bolo dohotovené v auguste 1945 a nový 280-metrový most odovzdali

do užívania v januári 1948. Okrem rekonštrukcie pilierov v roku 1999 slúži bez väčších zásahov dodnes podobne ako úsek trate, ktorý prešiel niekoľkými rekonštrukciami. V osobnej doprave slúži aj pre rýchliky v smere Bratislava – Prievidza, v minulosti týmto úsekom premával aj zrýchlený vlak z Bratislavy do Nitry alebo donedávna aj známy rýchlik Tekov z Bratislavy do Košíc cez Leopoldov, Lužianky cez Zlaté Moravce a Zvolen.

Budú ju pravdepodobne elektrifikovať

V súčasnosti sa okrem rušenia spojov osobnej dopravy na železnici veľa hovorí aj o úsekoch, ktoré by mohli potenciálne slúžiť ako posilový úsek. Presunuli by cestujúcich z autobusov a áut do vlakov. O takýchto úsekoch sa hovorí v súvislosti s traťou z Leopoldova do Nitry. Podľa predbežných informácií má o prevádzku záujem aj súkromný prepravca RegioJet, ktorý úspešne prepravuje ľudí na trati z Bratislavy do Komárna. Ministerstvo dopravy však stále váha a k ďalšej liberalizácii osobnej železničnej dopravy sa stavia rezervovane. V každom prípade však železnice ako správca infraštruktúry uvažujú o revitalizácii trate. „V súčasnosti je vyhlásená verejná súťaž na výber zhotoviteľa Technicko-ekonomickej štúdie vrátane inžinierskej činnosti pre projekt Elektrifikácia a optimalizácia trate Leopoldov – Nitra – Šurany. Obsahom by mali byť dve alternatívy: najnutnejšie úpravy v spojení s elektrifikáciou úseku

Leopoldov – Nitra – Šurany alebo optimalizácia v súvislosti elektrifikáciou úseku Leopoldov – Nitra – Šurany. Pre obidve alternatívy sa počíta s dvomi etapami. Leopoldov – Nitra a Nitra – Šurany. Podľa Stratégie ŽSR je elektrifikácia trate Leopoldov – Nitra plánovaná na roky 2016 – 2017. Jedna alternatíva nateraz nie je vybraná. Primárnym zámerom elektrifikácie je odľahčenie prehustenej cestnej dopravy na rýchlostných cestách D1 a R1 na úsekoch Bratislava – Trnava a Trnava – Nitra,“ povedala hovorkyňa Železníc SR Martina Pavlíková.

Vznikne zastávka Leopoldov-mesto?

Na stránke nadšencov železničnej dopravy www.vlaky.net sa Martin Halás a Tomáš Kamenár pred niekoľkými rokmi zamýšľali nad tým, čo všetko si revitalizácia a elektrifikácia trate môže vynútiť, pričom uvažovali aj o možnostiach a potenciáli trate. Napríklad pre zvýšenie efektivity a konkurencieschopnosti voči iným druhom dopravy navrhli zvýšenie počtu zastávok. V Leopoldove by napríklad pribudla zastávka Leopoldov-mesto. Ako píše v návrhu, ktorý rieši aj grafikon dopravy: „Vytvorením tesného prípoja zo smeru Bratislava v stanici Leopoldov vzniká perspektíva využívania novonavrhovanej zastávky Leopoldov mesto, a to obyvateľmi z oblasti navrhovanej zastávky, ale i cestujúcimi z príľahlej obce Červeník, v ktorej zastávka takisto absentuje. Novozriadená zastávka by taktiež

mohla osloviť ľudí dochádzajúcich do Hlohovca, resp. až Nitry, ktorí v súčasnosti využívajú iný druh dopravy aj z dôvodu excentrickej polohy stanice Leopoldov a zastávky Leopoldov-zastávka.“ Podľa priloženého plánika by zastávka mala byť situovaná na Kukučínovu ulicu k jestvujúcemu železničnému priecestiu. To, ktorá alternatíva a v akej podobe sa nakoniec aj bude realizovať, je otázne. Dôležité je, že sa už reálne uvažuje o modernizácii prevádzky a zvý-

šení komfortu pre cestujúcich, a tak dúfame, že ďalšie jubileum bude trať oslavovať už vo vynovenej podobe.

Martin Jurčo

Pramene:

Kubáček, J. a kol.: Dejiny železníc na území Slovenska. Bratislava : ŽSR 2007.

Školník, M.: 100 rokov trate Lužianky - Hlohovec – Leopoldov. Trnava : Klub priateľov železníc Trnava a okolia 1997.

Kroniky majú za sebou stáročný vývin. Tou najstaršou, ktorá sa viaže na územie Slovenska, je franská kronika známa ako Fredegarova kronika zo 7. storočia, ktorá spomína Slovanov žijúcich v Samovej ríši. Z uhorských dejín najstaršou dochovanou kronikou je kronika Činy Uhrov, známejšia však skôr pod svojím latinským názvom Gesta Hungarorum, z obdobia okolo roku 1200. Aj keď je zaujímavým čítaním, je skôr tendenčným politickým spisom oslavujúcim podmaniteľské úsilie starých Maďarov. V nej sa nachádza napríklad aj rozprávanie o údajnom domácom kniežati Zuburovi, ktorého Maďari potupne obesili pri nitrianskom vrchu Zobor. Stredoveké kroniky najčastejšie čerpali z ústnej tradície, a tak objektívnosť ani nebola ich prvoradým cieľom. Postupne sa začali regionalizovať (v 14. st. napr. Dubnická kronika, Bratislavská kronika a i.) a kroniky viedli väčšinou len veľké mestá. V niektorých prípadoch slúžili na zaznamenávanie kronikárskych údajov aj mestské knihy (napríklad známa Žilinská mestská kniha z rokov 1378 až 1561), ba dokonca neraz kroniky nahrádzali aj matriky, do ktorých sa okrem narodení, sobášov a úmrtí občas zaznamenávali aj závažné informácie a udalosti, ktoré mali zostať v pamäti budúcich generácií. Podobné mestské knihy, ktoré však väčšinou obsahovali majetkové a účtovné zápisy, viedla od 17. storočia aj obecná rada Mestečka a podnes sú väčšinou nespracované uložené v trnavskom štátnom archíve. Systematicky sa kroniky začali viesť od roku 1920, keď to samosprávam nariadil zákon.

Pochopiteľne, mnohé mestá aj obce si kroniky viedli aj pred týmto nariadením. Aj v našom regióne vznikali rukopisné memoárové dielka, akési príležitostné kroniky, ktoré mali platnosť akýchsi ľudových či literárnych kroník (v pevnosti v rokoch 1674 – 75 Ján Simonides – jeho zápisy neskôr vyšli aj knižne, v období napoleonovských vojen na začiatku 19. storočia Pavel Vajaj v Horných Zeleniciach, v pohnutých rokoch 1848 – 49 Jozef Šupka vo vtedajšom Verešvári a pod.). Zaujímavosťou pritom je, že súčasné kroniky by sa mali skôr nazývať letopismi, pretože práve ich obsahom boli rok po roku spisované udalosti. Kroniky spracúvali udalosti skôr v širšom časovom rámci, bez vyčleňovania konkrétnych rokov. Nech je to už tak alebo tak, napokon sa pre knihy, ktoré v sebe niesli chronologicky členené zápisy o obci, meste, hrade, kláštore..., ustálilo pomenovanie kronika.

O tom, že by v starom Mestečku bola systematicky vedená kronika v starších obdobiach, nevieme. Predpokladá sa, že prvý novodobý leopoldovský kroniku začal písať v roku 1933 Gejza Erdelyi Marcinka. Písanie kroniky v našom meste bolo donedávna výlučne mužskou záležitosťou. Po období, keď kroniku mesta písal Ladislav Škrabák, túto zaujímavú a náročnú prácu už siedmy rok vykonáva jeho kantorská kolegyňa Mgr. Emília Harsányiová. Výber a usporiadanie tém, štylistickú úroveň, štruktúrovanie celoročných záznamov aj jednotlivých zápisov v leopoldovskej mestskej kronike a celkový dojem, ktorý zachytil život v našom meste, odborníci ohodnotili v rámci 7. ročníka celoslovenskej súťaže Slovenská kronika 2012 cenným tretím miestom v kategórii Kronika mesta a mestskej časti spomedzi 215 posudzovaných materiálov. Leopoldov reprezentovali zápisy z kroniky mesta, ktoré za rok 2009 vypracovala E. Harsányiová. Odbornú súťaž, kde sa posudzujú kompetencie jednotlivých kronikárov na základe celých ročníkov zápisov, vyhlasujú každý druhý rok Národné osvetové centrum, Muzeálna slovenská spoločnosť, Slovenský národný archív, Slovenské národné múzeum v Martine, Slovenská národná knižnica - Archív literatúry a umenia, Slovenský syndikát novinárov, Slovenská genealogicko-heraldická spoločnosť, Nezisková organizácia rozvoja vidieckej turistiky v Modre a mesačník Národná osвета.

Odborný seminár a vyhodnotenie spojené s prezentáciou obecných monografií a regionálne ukotvených publikácií sa uskutočnilo 21. marca v Slovenskom národnom múzeu v Martine a cenu si na ňom bola osobne prevziať aj kronikárka mesta Mgr. Emília Harsányiová, ktorá tridsaťpäť rokov pracovala ako učiteľka zemepisu a dejepisu na základnej škole a žiakom sprostredkúvala informácie o Slovensku aj iných štátoch a ich dejinách a kultúrach. Azda aj toto prepojenie a kontinuálne kronikárske vzdelávanie sa vo forme odborných seminárov je pre ňu pri písaní mestskej kroniky nielenže užitočné, ale aj inšpiratívne.

*** Kroniky sú akousi zhmotnenou objektívnou pamäťou obce alebo mesta. Je ťažké pri písaní jednotlivých zápisov zostať „nad vecou“?**

Kronikár sa nemôže spoliehať iba na vlastnú pamäť. Dôležité je na nič pozoruhodné nezabudnúť a podať udalosti s dostatočným odstupom, lebo len vtedy sa dá zostať skutočne nad vecou. Zhromaždený materiál po roku pretriedim a posúdím, čo je do zápisu zaujímavé pre budúce generácie. Najdôležitejšie je priebežne zbierať informácie, sledovať regionálnu tlač a navštevovať rôzne podujatia v meste. Usilujem sa byť objektívna a pred tým, než uskutočním zápis do kroniky, konzultujem jednotlivé témy a zápisy s členmi kultúrnej komisie pri mestskom zastupiteľstve, ale aj s ostatnými zainteresovanými.

*** Kroniky sa kedysi písali voľným rozprávaním, štruktúra zápisov je dnes daná kronikárskym úzom. Môže ho kronikár dajako pozmeniť, inovovať, prispôbiť svojmu naturelu?**

Každý kronikár si môže vytvoriť svoj systém zápisu. Ja preferujem takúto štruktúru: samospráva mesta, kde pomerne veľký priestor venujem zasadnutiam mestského zastupiteľstva a práci jeho komisií, nasleduje štátna správa, matrika a sociálna oblasť. Zo všeobecne záväzných nariadení vyberám tie, o ktorých si myslím, že budú z rozličných príčin zaujímavé

aj budúce generácie. Ďalšie oblasti sú výstavba mesta, podniky a pracovné príležitosti, nasledujú školstvo, cirkevný život, spolky a organizácie pôsobiace na území mesta, telovýchova a šport, zaujímaví občania a významení rodáci. Na záver uvádzam mimoriadne udalosti v živote mesta a počasie v aktuálnom roku.

*** Aj keď sa to nezdá, azda najnáročnejšou býva vyvážená selekcia, výber udalostí a faktov. Môžeme laicky povedať, o čom kronikár píše rád a o čom zasa nie?**

Nemám témy, ktorým by som sa venovala radšej, alebo niektoré zanedbávala. Snažím sa život v našom meste zachytiť objektívne, a takisto všetko, čo stojí za zmienku.

*** Súčasťou kroník bývajú aj fotokroniky alebo samostatné prílohy. Vedú sa aj v našom meste?**

V našom meste sa vedie aj fotoalbum, lebo do kroniky sa nezaraďujú fotografie ani podpisy významných ľudí. Na to je určená samostatná pamätná kniha, ktorú vedú Karol a Magda Oborilovi.

*** Aký odkaz by tá naša mestská kronika podľa Vás mala odovzdať ďalším Leopoldovčanom?**

Aký odkaz by mala odovzdať ďalším generáciám? Keď budú čítať záznamy, aby boli hrdí na to, čo pred nimi Leopoldovčania vytvorili, aby vedeli, čím predchádzajúce generácie žili, čo ich tešilo, alebo hnevalo, ako sa vedeli zabaviť, budovať a skrášľovať svoje mesto, uchovávať staré zvyky a tradície. A čo by oni urobili lepšie ako naša generácia.

Za rozhovor ďakuje Juraj Hladký a k oceneniu blahoželá redakčná rada časopisu Leopoldov.

Stravovanie vo väzniciach: pracujúci za 2,13 €, nepracujúci za 1,68 €

Hlavná budova leopoldovskej väzby čaká na rekonštrukciu

Minulý rok ZVJS zabezpečoval výkon väzby a trestu odňatia slobody v osemnástich väzenských zariadeniach s celkovou ubytovacou kapacitou 10 725 miest (na výkon väzby 1 980 miest a na výkon trestu 8 745 miest), resp. počas roka sa kapacita zvýšila na 10 822 miest. Pritom v obidvoch leopoldovských ústavoch bola kapacita 1426 ľudí vo výkone trestu odňatia slobody alebo vo výkone väzby. Na konci roka 2012 bola kapacita leopoldovského ústavu na výkon trestu odňatia slobodu naplnená na 104,5 percenta, v januári 2013 stav poklesol na 99,5 a vo februári dokonca len na 96,6 percenta obsadenosti svojej kapacity. Ústav na výkon väzby bol využívaný na prelome rokov na úrovni 50 percent svojej kapacity, keďže sa ráta s postupnou rekonštrukciou jeho hlavnej budovy, nachádzajúcej sa hneď za tzv. západnou bránou.

Na konci roka 2012 bolo v slovenských väzniciach 10 850 osôb, z toho 1 308 obvinených a 9 125 odsúdených, čo predstavuje medziročný nárast o 325 osôb. Ubytovacie kapacity výraznejšie prekročili v ústavoch s minimálnym stupňom stráženia, najviac v Dubnici nad Váhom a Košiciach-Šaci. Leopoldovský ústav na výkon trestu odňatia slobody bol celoročne využitý na 100 % svojej kapacity, ústav na výkon väzby v polovici minulého roka už len na 55 percent. Konceptia rozvoja väzenstva v krátkom období ráta aj s prekvalifikovaním súčasných stacionárov v ochrannnej liečbe (teda aj toho leopoldovského) na detašované pracoviská trenčianskej väzenskej nemocnice s 24-hodinovou zdravotnou starostlivosťou. Minuloročné výdavky ZVJS boli 147,1 milióna eur. Zbor je zo zákona povinný zabezpečiť aj celodenné stravovanie väznených osôb. Rozpočet ZVJS však neumožňoval reagovať na rastúci počet väznených osôb a zvyšujúce sa náklady na potraviny. Aj preto má zbor stano-

vený celodenný peňažný limit na tri hlavné jedlá 2,13 € na väznenú pracujúcu osobu a 1,68 € na väznenú nepracujúcu osobu. Tento limit nebol upravovaný od roku 2007.

Zaujímavosťou je, že do slovenských väznic sa postupne zavedie systém Registra obyvateľov vo väzenských zariadeniach, ktorý bude slúžiť na preverenie a identifikáciu osôb prijímaných do výkonu väzby a trestu a takisto ľudí vstupujúcich do ústavov zboru. Pokračovala aj digitalizácia 250 tisíc evidenčných štítkov obvinených a odsúdených, vďaka ktorému pracovníci zboru budú mať jednoduchý prístup ku všetkým aktuálnym aj archívnym údajom o väznených osobách. V rámci modernizácie by mal zbor dostať tritisíc nových pištolí a samopaly, hoci k plánovanému prezbrojeniu, ktoré je plánované na roky 2012 a 2013, zatiaľ nedošlo. V najbližšom období plánuje ZVJS riešiť nedostatočnú kapacitu väznic prístavbou a nadstavbou ústavu Košice-Šaca, rekonštrukciou objektov ústavu Dubnica nad Váhom a rekonštrukciou ubytovne Ústavu na výkon väzby v Leopoldove, ktorá je momentálne už skoro úplne prázdna. Rekonštrukcia objektu č. 19 s predpokladanou kapacitou 170 – 200 miest pre účely výkonu väzby a výkonu trestu si podľa odhadu vyžiada 3 milióny eur.

Zamestnávanie odsúdených vo výkone trestu bolo vždy náliehavou úlohou pre vedenie nielen jednotlivých ústavov, ale aj Zboru väzenskej a justičnej stráže (ZVJS) či ich predchodcov v minulosti. Leopoldovský ústav patril vďaka viacerým prevádzkam medzi tie, kde sa dlhodobo darilo zamestnávať odsúdených aj vtedy, keď nezamestnanosť už predstavovala v spoločnosti reálny problém. Podľa informácií, ktoré priniesla agentúra SITA, minulý rok malo väzenstvo rekordné príjmy vo výške 15,3 milióna eur, čím plánované príjmy dosiahli oproti pôvodného reálneho predpokladu 117,4 percenta. Do práce sa Zboru podarilo denne zaradiť 4 384 ľudí za mrežami, čo je nárast o 207 osôb oproti predchádzajúcemu roku. Zamestnanosť tak dosiahla 63,77 percent, čo je takmer dvojpercentný nárast oproti roku 2011. Pod zvýšenie zamestnávania odsúdených sa podpísali nové prevádzky vo väzniciach v Ružomberku a Košiciach. Aj keď minulý rok oproti roku 2011 v leopoldovskej väznici v prvom polroku zaradovanie odsúdených do práce o čosi kleslo, do práce sa podarilo zaradiť asi 70 percent odsúdených na pracoviskách vnútri ústavu, ale niektorých aj v administratívnej budove. Podľa návrhu, ktorým sa už zaoberala vláda, sa má v krátkej budúcnosti investovať aj do rekonštrukcie výrobných hál – z tejto položky by mal najviac, až jeden milión eur, zbor preinvestovať práve v leopoldovskej väznici.

(ber)

Leopoldovské osudy grófa Esterháziho

Gróf János Esterházy (alebo Ján Esterházi). Osobnosť, ktorá sa po polstoročí akoby vynorila z našej modernej histórie a aj dnes dokáže negatívne rozozvučať slovensko-maďarské vzťahy, bola istý čas spätá aj s Leopoldovom. Osobnosť, ku ktorej aktivitám sa po rokoch pred Dunajom aj za Dunajom vyjadrujú politici, historici, publicisti, ba zavše padne aj riadne tvrdé slovensko-maďarské zaucho, ako to nedávno priniesli kamery z odhalovania jeho busty v Košiciach pri príležitosti 110. výročia narodenia J. Esterháziho.

Zakiaľ čo pred časom v maďarskom parlamente za účasti dnes už bývalého prezidenta P. Schmitta a predsedu parlamentu si štátnicky pripomínali 110. výročie narodenia významného politického predstaviteľa maďarskej menšiny v Československej republike J. Esterháziho, slovenskí historici vydávali komuniké o účelovej glorifikácii a falšovaní historických faktov a súvislostí,

ktoré kontroverzného Esterháziho oslavujú ako humanistu, demokrata a záchrancu prenasledovaných občanov. Aj keď vraj ako jediný poslanec slovenského snemu roku 1942 nehlasoval za deportácie Židov, čo mu slúži ku cti, podľa komuniké historikov zo Slovenskej akadémie vied tento jediný poslanec za maďarskú stranu v Sneme SR úplne otvorene podporoval fašizmus, antisemitizmus aj totalitarizmus vtedajšej Slovenskej republiky.

Spomienky na leopoldovský pobyt J. Esterháziho (14.3.1901 – 8.3.1957), ktorý nakoniec zomrel v mírovskej väznici, zanechal vo svojej biografii Môj život bratislavský kanonik Karol Körper, okrem iného autor prvej brožúry o dejinách leopoldovskej pevnosti a rukopisnej kroniky leopoldovského ústavu. Ako je všeobecne známe, v leopoldovskej väznici sám v 40. rokoch nedobrovoľne pobudol.

Körper sa s Esterházim poznal už zo Snemu SR a z ďalších politických funkcií. Občas sa náhodou stretli aj počas väzby v bratislavskom Justičnom paláci r. 1945 a spoločným sa im stal aj osud leopoldovských väzňov. Kanonik Körper sa s grófom Esterházim stretával aj vtedy, keď sa po februárovom prevrate a s tým súvisiacimi politickými a spoločenskými zmenami a po výmene riaditeľstva leopoldovského ústavu dostalo do módy vyučovanie ruštiny. Osobitne o ňu prejavovali záujem väzni, odsúdení krátko po skončení 2. sv. vojny za svoje politické postoje či činy. Práve Karol Körper mal okrem iného na starosti organizovanie samoštúdia ruštiny vo väznici a to, aby zúčemcovia o ruštinu dostali učebnicu ruštiny. V januári 1950 Körper v ústavnej nemocnici zbieral objednávky na učebnice a napokon sa z leopoldovských ruštinárov stal exkluzívny klub, keďže do tejto skupinky sa dostali okrem

sa s ním stalo," spomína si Körper. Ruská služba si ho roku 1945 vyžiadala spomedzi bratislavských maďarských politikov. Viezli ich cez Budapešť, Rumunsko, Bulharsko až do Moskvy, kde Esterháziho odsúdili na 10 rokov nútených prác v baniach na olovo na Sibíri. Esterháziho sestra, ktorá sa medzičasom uchýlila do Paríža, si vydobyla u šéfa maďarských komunistov, aby osobne za Esterháziho zaintervenoval u Stalina. Tak sa aj stalo a Esterháziho po štvorročnej práci v baniach na konci svojich fyzických síl na Stalinov pokyn začali pripravovať na návrat na Slovensko. Po mesiaci rekonvalescencie ho priviezli do Moskvy, kde strávil ďalší mesiac rekonvalescencie.

Napokon ho so silnou tuberkulózou odtransportovali do Bratislavy, kde ho však medzičasom roku 1947 Národný súd odsúdil za vlastizradu a kolaboráciu s fašistickými okupantmi na smrť povrazom. Vďaka Stalinovej intervencii mu teda aj na Slovensku trest smrti zmenili na doživotné žalárovanie, ktoré si istý čas odpýkával v Leopoldove. Sem mu posielala lieky jeho sestra grófká Lujza, ktorá zostala žiť v rodnom kaštieli vo Veľkom Záluží, resp. v jednej izbičke pri maštali, ktorá patrila ku kaštielu.

Esterházi v leopoldovskej väznici často ministroval Körperovi v nemocničnej väzenskej kaplnke počas sv. omší až do zavretia a zlikvidovania kaplnky 23. augusta 1950. Väzenskú liečbu svojej ťažkej tuberkulózy napokon nevládol a zomrel v mŕtvovej väznici 8. marca 1957.

iných aj Ján Danko, poslanec snemu z Humenného, ružomberský prelát a Hlinkov nástupca vo funkcii Ján Ferenčík, bývalý šéf Úradu propagandy SR a prozaik Tido Gašpar, predseda slovenského snemu Martin Sokol či sám Karol Körper.

K ruštinárom napokon pribudol aj gróf J. Esterházi. „Mal za sebou už románový osud, keď sa ako beznádejný tuberkulotik dostal do Leopoldova. Tu mi dopodrobna vyrozprával, čo

Slobodne a nahlas

Nebol som obdarovaný chápaním transcendentna, to však neznamená, že ma veci okolo nadprirodzenosti, nekonečnej blaženosti či zatratenia nezaujímajú. Som súčasťou skvelej rodiny, ktorá toto moje „negatívum“ bohato vyvažuje a preto som chtiac-nechtiac stále vo víre náboženských praktík. Či už je to denné burácanie televízneho vysielania stanice Lux, rotácie modlitieb ružencového bratstva, sporadických návštev známych duchovných, alebo stredajšie vyberanie poštovej schránky s netrpezlivo očakávanou duchovnou potravou, Katolíckymi novinami. Tie majú možno v plejáde podobných časopisov, ktoré odtiaľ vyťahujem (Don Bosco dnes, Lúč, Zrno, Svetlo, Klub priateľov TV Lux...) najváženejšie miesto. Podľa pamätníkov ich naša rodina odoberá odnepamäti, možno už sto rokov. Tento rodný stereotyp však považujem skôr za demonštráciu príslušnosti k ctihodnej skupine kresťanov-katolíkov a finančný príspevok na udržiavanie tradície, pretože od reality všedného života sa okrem rubriky inzercie akosi vzdalujú.

Televízne vysielanie, či už verejnoprávných alebo komerčných televízií, má žalostnú úroveň, a paradoxne, úmerne s pribúdajúcimi stanicami si je stále menej z čoho vyberať. Migrujúca a názov meniaci diskusná relácia Lampa však občas prinesie aktuálne a mimoriadne zaujímavé témy, ktoré v čase nič nehovoriacich seriálov dokážu diváka udržať pri obrazovke aj niekoľko hodín. Niekedy má iba jedného hosta, ktorý vydá za desiatich. Takým bol napríklad vždy skvelý popularizátor astronómie Jiří Grygar, ale aj z druhej strany spektra, vtedy nový trnavský arcibiskup Róbert Bezák. Dovtedy som stojaté vody vysokých cirkevných hodnostárov veľmi nesledoval, lebo pripomínali ústredné orgány našich niekdajších východných spojencov. V prípade Róberta Bezáka som však s otvorenými ústami pozeral na relatívne mladého človeka, ktorý nespieval, nekňučal, ale hovoril o veciach viery a života ako chlap. S entuziazmom, odvážne a pritom mimoriadne účtvo a pokorne. Nechápal som, ako mohla taká konzervatívna inštitúcia, akou sa mi katolícka cirkev javí, inštalovať na takýto post celkom prirodzeného progresívneho človeka, ktorý ju mohol výrazne posunúť k lepšiemu. K súčasnosti. Dnes už chápem, že to bol omyl onej inštitúcie, ktorá dala nakoniec všetko do poriadku spôsobom seba vlastným – totalitným rozhodnutím Róberta Bezáka z postu arcibiskupa odvolať. Nie je na tom nič

zvláštne, pretože je všeobecne známe, že náboženstvo nie je demokracia. Napriek tomu aspoň zo zvedavosti listujem stredajšou duchovnou potravou, či starnúca organizácia predsa len neožije a neuvedomí si, že súčasní veriaci už vedia, ako vzniká blesk, a cirkev tu nemôže byť iba pre seba a Boha, ale aj pre ľudí, ktorí ju v konečnom dôsledku tvoria. Otváram teda tento 128-ročný tlačový orgán našej najväčšej cirkvi, ale nachádzam tam iba 128 rokov omieľané reči o láske milosti a pravde, ktorú tam však stále nenachádzam. Naproti tomu ma na výhodnú kúpu auta láka celostránková inzercia istej automobilky neďaleko Žiliny...

Niet sa čomu čudovať, podobných periodík je už u nás ako maku a dezorientované ovečky sú už vyčerpané ustavičnou podporou niečoho, čo im nevie odpovedať ani na jednoduchú otázku prečo odvolala ich pastiera. No preto...

Priznávam, že som predošlé riadky písal už dávnejšie – ešte predtým, ako sa na najvyšších katolíckych postoch začali diať veci nevídané. Pápež Benedikt XVI. odstúpil a jeho prekvapujúci čin bol ocenený rovnako pozitívne ako vytrvanie Jána Pavla II. sužovaného ťažkou chorobou v službe až do smrti. Nuž bude to asi naozaj uhol pohľadu a je iba na škodu, že takéto diametrálne odlišné konštatovania museli prísť jedno za druhým v relatívne krátkom časovom intervale. Aj menej vnímavý človek cítil, že oba superlatívmi označované kroky si navzájom odporujú.

A vtedy prišlo ďalšie prekvapenie. Z kúldolu bieleho dymu zo Sixtínskej kaplnky sa na balkón Baziliky svätého Petra predral Jorge Mario Bergoglio – nový pápež František. Tradične nad čímkolvek jasajúce Svätopeterské námestie na chvíľu rozpačito stíchlo. Kohože si to Duch Svätý vybral? Nebol to nijaký favorit. Už prvé slová pozdravu nového pontifika však naznačili, že prichádza niekto, kto možno prinesie nový vietor do plachiet stojaceho korábu katolíckeho impéria. Verme, že aj ďalšie nezvyčajné správanie juhoamerického Františka talianskeho pôvodu nebude iba populizmom. Aj veriaci na Slovensku doňho vkladajú veľkú nádej, že o láske a slobode, ktorú všetci hlásajú, budú môcť aj slobodne hovoriť.

Želám im to, aj keď pochybujem, že v dohľadnom čase budem môcť v stredu vyberať zo schránky slobodné periodikum so slobodnými názormi...

Vojtech Moravčík

Foto: Veronika Kudlačáková

Trochu z histórie i súčasnosti stolného tenisu v Leopoldove

Vznik leopoldovského stolného tenisu sa datuje do začiatku osemdesiatych rokov. Hracou miestnosťou bola vtedy telocvičňa NVÚ (Nápravno-výchovný ústav) v Leopoldove a klub vystupoval pod názvom Červená hviezda Leopoldov. Najprv bolo zaregistrované iba jedno mužské družstvo. Neskôr záujem o tento šport narastal a vytvorilo sa druhé, čisto mužské družstvo. Obidva tímy hrali oblastné stolnotenisové súťaže. V priebehu 90. rokov družstvo zmenilo svoj názov na ŠKP Iskra Leopoldov. Okolo roku 2000 si vedenie klubu povedalo, že treba začať pracovať s mládežou. Ešte v tomto období sa uskutočnil prvý nábor mladých hráčov v našej základnej škole, no a od roku 2001 už mal oddiel svoje prvé žiacke družstvo.

Nový názov, nová hala a nové ciele

Približne okolo roku 2006 prestal klub podporovať NVÚ (vtedy už ústav na výkon trestu odňatia slobody a ústav na výkon väzby) a klub presunul svoje pôsobisko do telocvične základnej školy. V telocvični však vydržal iba jednu sezónu. Kvôli problémom s hracou miestnosťou sa hráči a členovia oddielu sťahovali za hranice mesta Leopoldov. Ich novým domovom sa stal Kultúrny dom v Červeníku. Nakoniec sa situácia obrátila k lepšiemu – členovia ŠKP Iskra Leopoldov sa vrátili naspäť do svojho mesta. Mesto v spolupráci so súkromným investorom prerobilo bývalý sklad farieb na nové športovisko, ktoré využívajú aj samotní občania mesta.

V roku 2009 sa klub premenoval na Mestský stolnotenisový klub (MSTK) Leopoldov. V tomto roku bolo založené aj občianske združenie s rovnomeným názvom. Okrem žiakov klub tvorí viac ako 20 aktívnych členov.

Mužské „A“ družstvo valcuje svojich súperov a mieri do vyššej súťaže

Klub MSTK Leopoldov už okúsil aj chuť krajskej súťaže v sezóne 2009/2010. Bol to historický úspech. Ako nováčik sa však neudržel v súťaži dlho. Vtedajšiu zostavu tvorili Róbert

KSST Trnava - 4. liga, muži 2012/2013

Tabuľka súťaže po 19. kole - Základná časť

#	Mužstvo	U	V	R	P	K	Sety	Zápasy	Body
1	Leopoldov A	19	18	0	1	0	807:436	249:93	55
2	Rohožník A	19	16	0	3	0	752:469	230:112	51
3	Galanta D	19	10	2	7	0	636:619	186:156	41
4	Skalica B	19	9	3	7	0	647:608	177:165	40
5	Hlohovec B	19	9	2	8	0	668:582	183:159	39
6	Veľké Úľany B	19	9	2	8	0	626:611	169:173	39
7	Sládkovičovo B	19	6	7	6	0	642:614	179:163	38
8	Maco Trnava C	19	8	2	9	0	588:661	157:185	37
9	Piešťany C	19	8	0	11	0	553:664	151:191	35
10	Vrbové A	19	5	3	11	0	610:665	149:193	32
11	Galanta E	19	4	2	13	0	535:687	138:204	29
12	Skalica C	19	0	1	18	0	372:820	84:258	20

Ondrejčka, Dušan Ondriš, Lubomír Kašťák, Dušan Rojkovič, Martin Zverina a Peter Luha. Tím odohral iba jednu sezónu a obsadil nelichotivé zostupové miesto. Minuloročná sezóna bola v znamení príchodu nových posíl do tímu. Prišli ho aktívne podporiť Peter Pavlen, Daniel Lipták a Luboš Jurík. Základnú zostavu tvorili aj odchovanci leopoldovského stolného tenisu Martin Zverina a Peter Luha. Po úspešne odohranej sezóne a vyhrenej baráži o postup do 4. ligy Leopoldov znova si získal príslušnosť medzi družstvami Trnavského kraja. Aktuálna sezóna vychádza „A“ družstvu podľa predstáv. Ako nováčik celej súťaže 4. ligy Trnavského kraja predvádza suverénny výkon. V súčasnosti mu patrí prvá priečka a tým aj istý postup do 3. ligy. Takýto úspech ešte leopoldovský stolný tenis nezažil. Aktuálnu zostavu tímu tvoria Juraj Stanek, Peter Pavlen, Daniel Lipták, Martin Zverina, Luboš Jurík a Pavol Karel.

Do vyššej súťaže má našliapnuté aj „B“ družstvo

Radosť z postupu okúsi MSTK Leopoldov „B“. Družstvo hrá jednu z nižších oblastných súťaží trnavského regiónu – 7. ligu. V súčasnosti je na druhom mieste za klubom STK Hoste. Ten, kto vyhrá súťaž, postupuje do vyššej ligy priamo a ak náhodou skončí družstvo na druhom mieste, bude hrať baráž o postup s predposledným zo 6. ligy. Uvidíme, ako sa členovia tímu popasujú s touto úlohou. Základný káder tvoria Dušan Ondriš, Lubomír Kašťák, Miroslav Gažík, Radovan Čierny. Tím dopĺňajú aj žiaci: Matej Zlámala, Matúš Šantavý a Kristián Varga.

OSST Trnava - 7. liga, muži 2012/2013

Tabuľka súťaže po 20. kole - Základná časť

#	Mužstvo	U	V	R	P	K	Sety	Zápasy	Body
1	Hoste A	20	19	0	1	0	960:296	304:56	58
2	Leopoldov B	20	18	2	0	0	853:400	271:89	58
3	Suchá B	20	12	2	6	0	681:576	198:162	46
4	Dlhá A	20	12	1	7	0	717:524	210:150	45
5	Trebatice B	19	11	2	6	0	666:596	181:161	43
6	Sokolovce A	19	8	2	9	0	592:663	156:186	37
7	Krakovany B	19	6	4	9	0	577:660	152:190	35
8	Sasinkovo B	19	6	1	12	0	543:715	147:195	32
9	Kočín-Lančár B	19	4	5	10	0	504:725	131:211	32
10	Trakovice C	20	5	0	15	0	531:749	132:228	30
11	Červeník A	19	3	2	14	0	463:772	116:226	27
12	Malženice C	20	2	1	17	0	454:865	108:252	25

Nováčik súťaže sa nezľakol a chce postúpiť ďalej

Kvôli prírastku členov klubu sa vedenie rozhodlo prihlásiť aj tretie mužské družstvo. Hráči „C“ družstva hrajú poslednú súťaž trnavskej oblasti, 8. ligu. Po základnej časti obsadili tretie miesto. Pred nimi boli tímy zo Zavara a Voderád. V nadstavbovej časti hráči zabrali a sú na druhej priečke, ktorá znamená barážové stretnutie s predposledným zo 7. ligy. Družstvo tvoria Peter Svečula, Radomír Pikna, Jozef Šantavý ml. a Ján Mika. Počas zápasov nastupuje pravidelne aj žiak Michal Šantavý.

OSST Trnava - 8. liga, muži 2012/2013
 Tabuľka súťaže po 14. kole - Základná časť

#	Mužstvo	U	V	R	P	K	Sety	Zápasy	Body
1	Zavar B	14	13	0	1	0	655:274	199:53	40
2	Voderady A	14	10	2	2	0	608:299	180:72	36
3	Leopoldov C	14	10	2	2	0	580:349	173:79	36
4	Modranka B	14	9	0	5	0	595:329	174:78	32
5	Zeleneč B	14	6	0	8	0	496:434	134:118	26
6	Jaslovské Bohunice C	14	3	1	10	0	289:610	62:190	21
7	Zeleneč C	14	1	1	12	0	271:624	61:191	17
8	Chtelnica A	14	1	0	13	0	138:713	25:227	16

Tabuľka súťaže po 4. kole - Nadstavba 1-4

#	Mužstvo	U	V	R	P	K	Sety	Zápasy	Body
1	Zavar B	17	16	0	1	0	782:355	235:71	49
2	Leopoldov C	18	13	2	3	0	733:480	215:109	46
3	Voderady A	18	11	2	5	0	740:450	211:113	42
4	Modranka B	17	9	0	8	0	670:453	191:115	35

Radosť vedeniu klubu robia aj žiaci

Žiacke „A“ družstvo je nováčikom v 1. lige žiakov Trnavského kraja. Je to najvyššia žiacka súťaž v kraji. Ako nováčik súťaže zatiaľ chlapci figurujú na peknom treťom mieste. Základ tímu tvoria Matej Zlámala, Matúš Šantavý a Kristián Varga.

KSST Trnava - 1. liga, starší žiaci 2012/2013

Tabuľka súťaže po 7. kole - 1. liga žiakov

#	Mužstvo	U	V	R	P	K	Sety	Zápasy	Body
1	Holíč A	12	11	0	1	0	252:152	81:39	34
2	TTC Majcichov A	12	9	0	3	0	270:136	81:39	30
3	Leopoldov A	12	7	1	4	0	253:170	74:46	27
4	Viktória Trnava A	12	7	0	5	0	247:157	77:43	26
5	Galanta A	12	4	2	6	0	177:241	48:72	22
6	Malženice A	12	3	3	6	0	161:241	47:73	21
7	Malacky A	12	2	1	9	0	174:253	45:75	17
8	Moravský Sv. Ján A	12	1	1	10	0	108:292	27:93	15

Oblasťnú žiacku súťaž hrá ešte „B“ družstvo. Momentálne je na nepostupovej druhej priečke za Trnavou. Za B-éčko hrajú: Michal Šantavý, Milan Vozárik a Kristián Vida.

KSST Trnava - 2. liga A, starší žiaci 2012/2013

Tabuľka súťaže po 10. kole - 2. liga žiakov sk. A

#	Mužstvo	U	V	R	P	K	Sety	Zápasy	Body
1	Viktória Trnava B	12	10	2	0	0	318:85	101:19	34
2	Leopoldov B	12	10	1	1	0	320:80	101:19	33
3	TTC Majcichov B	12	7	2	3	0	265:155	80:40	28
4	ŠK Hlohovec A	12	5	1	6	0	177:232	49:71	23
5	Špačince A	12	3	1	8	0	153:259	42:78	19
6	TTC Majcichov C	12	2	3	7	0	169:248	44:75	19
7	ŠK Hlohovec B	12	0	0	12	0	8:351	2:117	12

Vítaný je každý, kto ma naozajstný záujem športovať...

Mestský stolnotenisový klub Leopoldov hľadá chlapcov od veku od **8 do 10** rokov, a to nielen z Leopoldova, ale aj z blízkeho okolia. Mladých stolnotenisových nádejí momentálne pôsobí v klube desať. Tí najlepší mladí hráči reprezentujú klub na krajských, ale aj celoslovenských žiackych turnajoch. Skúsenosti si rozširujú aj v nižších mužských oblastných súťažiach.

Žiacke tréningy sa začínajú každý **utorok a štvrtok o 16.00** hod. Tréningová jednotka pre začínajúcich hráčov je jedna hodina. Hrá sa v zrekonštruovanej stolnotenisovej hale, ktorá slúži výhradne len na stolný tenis. Halu nájdete na Gucmanovej ulici v areáli futbalového štadiónu v Leopoldove (bližšie informácie na tel. číslo: 0905 607 461 (p. Valko).

Ďakujeme všetkým za podporu a pomoc počas sezóny.

Touto oficiálnou cestou chcú členovia klubu poďakovať za podporu a pomoc počas aktuálnej sezóny. Ďakujeme mestu Leopoldov, sponzorom, ale aj ľuďom, ktorí ochotne a bez nároku na honorár pomáhajú pri fungovaní oddielu. Dúfame, že vložení dôveru a čas zúročíme v prospech rozvoja športu v meste. Budeme sa usilovať aj ďalšiu sezónu čo najlepšie reprezentovať Leopoldov v krajských a oblastných stolnotenisových súťažiach.

Ako zima úraduje na trávnikoch...

Na začiatku jari alebo skôr výstižnejšie na konci predĺženej zimy sa síce na leopoldovskom ihrisku nič neodohralo, no i tak sa táto časť sezóny začala zostra. Chladné veterné, prípadne usnežené počasie sa postaralo o preloženie súťažných stretnutí, a tak diváci a fanúšikovia stále čakajú na úvodné vystúpenie MTK Leopoldov na domácom ihrisku. Aby však hráčom a funkcionárom MTK nebolo v tomto počasí veľmi zima, Oblastný futbalový zväz Trnava im svojím rozhodnutím hneď po prvom zápase zdvihol hladinu adrenalínu. Toto stretnutie odohrali zverenci Richarda Slováka na umelej trávě v Trnave v predčasnom termíne po vzájomnej dohode s Bolerázom s nepriaznivým výsledkom pre Leopoldov 1:0. Výsledok však za rozruch v radoch MTK nemohol. Na nasledujúcom zasadnutí sa ObFZ Trnava rozhodol, že Leopoldovu odráta po skončení sezóny 3 body. Vedenie MTK sa proti rozhodnutiu ohradilo. Uvidíme, ako sa celá situácia napokon vyvinie. Bolo by na škodu potrestať futbalistov, ktorí sa nadrú na každom jed

bod za nešťastné pochybenie.

Tento sporný zápas 16. kola odohrali chlapci ešte týždeň pred samotným začiatkom súťaže a keďže bolo ďalšie kolo preložené, mali dva týždne od majstrovských stretnutí od dych. Po prestávke nasledoval zápas na ihrisku Zavora. Futbalisti MTK držali s domácimi dlho nerozhodný stav 0:0, lenže postranný rozhodca zaváhal pri offsidovom postavení domáceho futbalistu, hráči Leopoldova prestali hrať a útočník Zavoru už nemal ťažkú úlohu dopraviť úspešne loptu medzi žrde. Protestmi by sa, samozrejme, nič nezmenilo a hlavný rozhodca gól uznal. Leopoldov tak obidva zápasy prehrál rovnako 1:0. Počas veľkonočných sviatkov sa opäť pre nepriazeň počasia nehrali žiadne stretnutia, a tak sa domáci futbalisti objavia na ihrisku pravdepodobne až 14. apríla proti Zvončínu. Možno v tomto zápase uvidíme i posily, ktoré prišli do tímu. Obranu vystuží Roman Kavuliak, ktorý sa vrátil z hostovania vo Veľkých Kostoľanoch, a v zálohe sa divákom, ak mu tréner dá dôveru, predvedie

Juraj Brodek, ktorý taktiež ukončil hostovanie, avšak v Červeníku. V tíme naďalej zostáva strednopoliar Peter Blanárik z Chtelnice, ktorému vedenie predĺžilo hostovanie do konca sezóny. Na druhej strane diváci na ihrisku neuvidia Ladislava Sviteka. Tohto obrancu si na hostovanie povolali Sokolovce.

Mladíci z dorastu odohrali taktiež ako „A“ mužstvo len dve majstrovské stretnutia s 50-percentnou úspešnosťou. Prvý zápas prehrali v Gbeloch, čo možno pripísať zvýšenej maróдке, uzimenému počasiu a najmä tomu, že nastúpili na zápas iba desiat. I napriek tomu však dokázali hrať so súperom prvý polčas vyrovnanú partiu. Po jeho skončení prehrávali iba 0:1 a cítili svoju šancu na vyrovnanie. Na začiatku toho druhého otvorili hru. To sa im však vypomstilo, inkasovali 3 góly a prehrali vysoko 0:4. Rovnako ako mužom nasledujúci týždeň zväz preložil všetky zápasy, čiže i dorastenci si vychutnávali oddych. Chuť z prehraného úvodu do jarnej časti si chalani napravili v Dehticiach, ktoré doma prestrieliť v pomere 3:5. Dúfajme, že dorastencov budú zdravotné problémy obchádzať a nebudú už musieť nastúpiť na zápas v menšom počte, pretože v plnej sile podávajú kvalitné výkony.

Žiaci zatiaľ nezačali sezónu a pod taktovkou Rastislava Nosála sa usilovne pripravujú. Počas tejto prípravy odohrali pár turnajov, avšak nepodarilo sa im v kvalitnej konkurencii umiestniť na popredných priečkach. Do tréningového procesu sa v zime pridali dvaja hráči, ktorých klub zaregistro-

val, takže sa budú môcť ukázať i v súťažných zápasoch. Zatiaľ sú chalani na 7. mieste iba bod za Drahovcami. Tabuľka je vyrovnaná, čiže nič nie je stratené. Rovnako sú na tom i predstavitelia prípravky, ktorí taktiež čakajú so svojím trénerom Branislavom Krajčovičom na začiatok sezóny a takisto im patrí stred tabuľky.

Najmladší členovia MTK Leopoldov, predprípravkári, zohrali priateľské stretnutia v nafukovacej hale. Prvý zápas im veľmi nevyšiel a po vysokej prehre mali v tom druhom súperovi čo odplácať. Bolo vidieť, že chlapci poctivo trénovali a Červeníčania to nemali už také jednoduché. Po tesnom a peknom zápase, ktorý si prišli pozrieť najmä rodičia malých futbalistov, Leopoldovčania prehrali 4:6. No nemajú sa za čo hanbiť – ukázali všetkým svoj talent, ktorý sa v nich bude i naďalej snažiť rozvíjať tréner Ivan Hegedúš.

Ďalší nezvyčajný rozruch spôsobila v športovom areáli v piatok 29. marca krízová situácia na streche nafukovacej haly, ktorej hrozilo prepadnutie. Po tom, ako sa nahromadil na jej konštrukcii napadaný sneh, ktorý zatláčal plachtu k zemi, rozhodlo sa o jej vyfúknutí a následnom odstránení ťažkého mokrého snehu z plachty. Na oprave sa zúčastnilo zopár dobrovoľníkov a členov MTK Leopoldov, ktorým patrí vďaka za rýchle zmobilizovanie. Hlavná oprava kopule sa podarila už v piatok a športovci si teda mohli od nedele počas upršaných a usnežených veľkonočných sviatkov vychutnávať pohodlie vyhriatej haly.

Textovo a fotograficky pripravil Filip Zlámala.

OSPRAVEDLNENIE

Mesto Leopoldov - správca údajov - sa týmto ospravedľňuje, že pani Mária Foltánová nebola uvedená v spoločenskej kronike časopisu Leopoldov č. 6/2012 pri príležitosti jej významného životného jubilea 89 rokov, ktorého sa dožila dňa 6. novembra 2012.

Za chybu sa ešte raz ospravedľňujeme.

Bc. Viera Lietavová

Máte označený svoj dom?

Mesto Leopoldov sa obracia s výzvou na svojich občanov, aby si prekontrolovali, či majú na svojich rodinných domoch pripevnenú tabuľku so súpisným číslom (je čiernej farby) a pod ňou tabuľku s orientačným číslom (je červenej farby) na viditeľnom mieste.

Z upozornení viacerých subjektov, ale aj vlastným šetrením mesta sa ukázalo, že občania často nemajú označené svoje rodinné domy povinnými údajmi – súpisným a orientačným číslom. Porušujú tým § 7 ods. 1. Vyhlášky Ministerstva vnútra SR č. 31/2003, ktorou sa ustanovujú podrobnosti o označovaní ulíc a iných verejných priestranstiev, a o číslovaní stavieb, pretože stavebník si zabezpečuje orientačné číslo na vlastné náklady a zabezpečuje pripevnenie a údržbu tabuľky so súpisným číslom a tabuľky s orientačným číslom na vlastné náklady.

Na vysvetlenie dodávame, že na požiadanie stavebníka po skolaudovaní rodinného domu dostal stavebník od Mesta Leopoldov rozhodnutie o určení súpisného a orientačného čísla (listinu) a tabuľku so súpisným číslom. Tabuľku s orientačným číslom si je povinný stavebník zaobstaráť na vlastné náklady.

Vyzývame občanov (majiteľov rodinných domov), ktorí nemajú označený rodinný dom povinnými údajmi, aby tento nedostatok odstránili, pretože neoznačený rodinný dom nepomôže pri orientácii v ulici, ak pomoc potrebuje chorý občan alebo občan inak núdzny, takisto komplikuje aj doručovanie pošty a podobne. Mesto nemá záujem prenasledovať svojich vlastných občanov, ale má záujem skvalitniť život jeho obyvateľov a prispieť k zlepšeniu kvality života, prehľadnosti a účelnosti.

Za pochopenie ďakujeme.

Bc. Viera Lietavová

Mesto Leopoldov

v spolupráci so spoločnosťou Marius Pedersen a.s. organizuje bezplatný

ZBER NEBEZPEČNÉHO ODPADU

20.04.2013 (sobota), od 8:00 do 12:00 h v zbernom dvore na Holubyho ulici

v Leopoldove – ostatné odpady sa v tento deň nezberajú

čo môžete priniesť:

- plastové a plechové obaly (fľaše, plechovice, sudy) z olejov, farieb, kyselín, nádoby sa zbierajú po kusoch a vkladajú do určenej nádoby
- kovové obaly obsahujúce nebezpečný tuhý pórovitý materiál (napr. azbest) vrátane prázdnych tlakových nádob
- žiarivky, neónové trubice a pod. - nepoškodené
- chladničky, mrazničky
- potravinárske oleje používané v kuchyniach, oleje je potrebné priniesť v plastových alebo kovových nádobách

- oleje motorové, prevodovkové oleje, mazivá a pod., oleje je potrebné priniesť v plastových alebo kovových nádobách
- farby, tlačiarenské farby, lepidlá a živice – farby, lepidlá a živice je potrebné priniesť v plastových alebo kovových obaloch
- batérie a akumulátory používané v automobiloch, suché galvanické články, batérie je treba priniesť nepoškodené
- vyradené elektrické a elektronické zariadenia používané v domácnosti – televízor, mikrovlnky, počítače, monitory, klávesnice – nepoškodené

Naši šachoví riešitelia nám píšú...

Moje šachové začiatky

Už od detstva ma bavili spoločenské hry a v mladosti o ne nebola núdza, lebo mám dvoch súrodencov. Už dávno kúpili naši rodičia bratovi ako vianočný darček šachovú súpravu. Najskôr sme hrávali dámu a mlyn, ale vedel som, že sa na šachovnici s figúrkami dá hrať aj šach. S prvými neúplnými pravidlami ma zoznámil ujo. Mal som vtedy asi 10 rokov. Neskôr som objavil v sobotňajšej Práci šachovú rubriku, v ktorej občas boli uverejnené šachové partie. Postupne som sa ich naučil sám prehrávať, ale nemal som súpera na hru. V r. 1978 počas súboja o majstra sveta v šachu vo filipínskom meste Baguio medzi Karpovom a Korčným som sledoval celý priebeh v novinách a partie som si prehrával, vystrihoval a dodnes ich mám odložené. To bolo najväčšie oduševnenie pre šach v mojom živote. Boli prázdniny a hrával som šach s kamarátom. Po prázdninách sestra začala odoberať Technické noviny. V nich ma takisto zaujala šachová rubrika a vtedy som začal šachové problémy aj riešiť, ale riešenia som neposielať. Taktiež som objavil rubriku v Nedeľnej Pravde. Na strednej škole v Piešťanoch a neskôr na vysokej škole v Bratislave som hrával šach s kamarátmi v internátoch. Prvú súťažnú partiu som odohral dosť neskoro, až ako 25-ročný, ale šach hrávam doteraz. Niekedy ma prehra dlho hnevá a vtedy mi urobí radosť vyriešenie šachovej skladby z nejakej šachovej rubriky. Veľkou motiváciou pre riešenie bola pre mňa už spomínaná rubrika v Práci, kde prebiehali dlhodobé veľkonočné a vianočné súťaže. Šachové štúdie som vytrvalo riešil niekoľko dní aj týždňov. Rubrika mi po jej zrušení veľmi chýbala. Neskôr som sa stal členom krúžku kompozičného šachu v bratislavskom Ružinov. Kvôli šachovým stretnutiam môžem byť so šachovými skladateľmi len niekoľkokrát v roku.

Kráľovská hra ma ešte stále baví a dá sa na určitej úrovni hrať aj v pokročilom veku. V ranom veku som nemal veľké možnosti sa tejto hre venovať. Chýbala mi literatúra, hráči, klub atď. Neskôr som tieto možnosti objavil, ale zároveň som zistil aj to, že to prišlo o čosi neskôr, ako malo. Ešte stále mám chuť sa zlepšovať a nikdy sa nevzdávam, keď sa mi úloha nedarí vyriešiť. Vždy som mal rád logické hry, tak som sa dostal k šachu a vďaka tejto hre dokážem ľahšie riešiť aj niektoré dôležité životné rozhodnutia. Po upozornení od Gorazda Kollárika na Šachové okienko som začal riešiť skladby z vášho dvojmesačníka a budem aj naďalej riešenia posilať. Príjemne ma prekvapilo, že v takom malom lokálnom časopise sa zrodila nová šachová rubrika, keď v niektorých veľkých denníkoch zanikli. Želám jej dlhú budúcnosť!

Luboš Oravec, Bratislava

Šachová partia pre zábavu i poučenie:

Biely: **Adolf Anderssen**

Čierny: **Lionel Kieseritzky**

1.e4 e5 2.f4 (Partia sa odohrala ešte r. 1851 v jednej londýnskej reštaurácii počas prestávky v šachovom turnaji. Francúzsky šachový časopis *La Regence* ju vytlačil v júli toho istého roku. Neskôr dostala prezývku *Nesmrteľná partia* kvôli odvážnej až riskantnej hre bieleho, ktorý pre útok proti čiernemu kráľovi obetoval veľa svojich figúr. Súperi medzi sebou zahrli vtedy veľmi moderné otvorenie - kráľovský gambit. Slovo *gambit* znamená obeť bieleho pešiaka v otvorení kvôli dosiahnutiu pozičnej výhody). **2. - exf4** (Po vzatí pešiaka vznikol tzv. *prijatý kráľovský gambit*). **3.Sc4 Dh4+ 4.Kf1** (Po ťahu kráľom biely už nemá právo na vykonanie rošády). **4. - b5?!** (Vznikol *protigambit*, ktorého cieľom je odľákať bieleho strelca z je-

ho aktívneho postavenia. Obeť pešiaka je však sporná). **5.Sxb5 Jf6 6.Jf3 Dh6** (Lepšie bolo ustúpiť dáмой. - Dh5 7.Jc3 a6 8.Sc4 Sb7 9.d4 Sb4 10.e5 Sxc3 11.exf6 Sxf3 12.gxf3 d5 13.- De2+ Kd8 14.bxc3 Dh3+15.Kf2 Dh4+ 16.Kg1 Dg5+ 17.Dg2 Dxc2 18.Kxg2 dxc4 19.fxc7 Vg8 20.Sxf4 Vxg7+ s minimálnou výhodou bieleho). **7.d3?! Jh5?! 8.Jh4?** (Lepšie bolo hrať: 8.De1 alebo 8.Vg1). **8. - Dg5 9.Jf5 c6?!** (Správne: 9. - g6 10.h4 Df6 11.Jc3 s komplikovanou hrou po 11. - Sb7 12.Sd2 Jg3+ 13.Jxg3 fxc3 14.Df3 Dxf3 15.gxf3 a6 16.Sa4 Sd6 17.f4 f5 18.Kg2 Jc6 19.Kxg3 fxe4 20.Jxe4 Se7 21.Sc3 Vf8 22.h5 d5 23.hxc6 hxc6 24.Jg5 Sxg5 25.fxc6 0-0-0 s minimálnou výhodou bieleho). **10.g4?! (10.Sa4!)** **10. - Jf6** (10. - g6!). **11.Vg1! cxb5?** (Kritická pozícia partie: 11. - h5! 12.h4 Dg6 13.g5 Jg4 s obranyschopnou pozíciou). **12.h4 Dg6 13.h5! Dg5 14.Df3 Jg8 15.Sxf4 Df6?** 16.Jc3 Sc5? (Po lepšom ťahu 16. - Dc6 by prišlo 17.Dg3) 17.Jd5? (Lepšie bolo 17.d4 a 18.Jd5 s výhrou bieleho). **17. - Dxb2 18.Sd6?** (18.Jc7+! a 19.Ve1). **18. - Sxg1?** (18. - Dxa1+ 19.Ke2 Db2! 20.Kd2 Sxg1 21.e5! s nejasnou hrou). **19.e5!! Dxa1+ 20.Ke2 Ja6?** (20. - Sa6 bolo o niečo lepšie). **21.Jxg7+ Kd8 22.Df6+! Jxf6 23.Se7 mat.** Čierny aj napriek materiálnej výhode prehral, lebo jeho figúry neboli schopné obrániť svojho kráľa. Priebeh partie bol romantický i s obojstrannými chybami. Adolf Anderssen bol jedným z vtedajších najlepších hráčov sveta a predstaviteľ romantického štýlu kráľovskej hry. Lionel Kieseritzky zase v parížskej kaviarni *Café de la Régence* poskytoval šachové lekczie za peniaze. Šachovým partiám, kde počet ťahov nepresiahne číslo 25 sa hovorí, že sú to *miniaturky*.

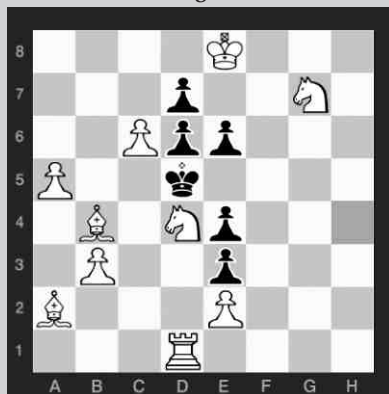
(GK)

Šachové okienko

Autorom dvojťažky na diagrame (už tretí originálny príspevok v našej rubrike) je náš riešiteľ (nar. sa r. 1959) z malej obce Lukáčovce pri Pastuchove, ktorý mal doteraz uverejnených 650 skladieb (120 dvojťažíek, jednu trojťažku a mnohotažku, 10 exoprobémov a zvyšok pomocné maty, ktoré sú jeho najobľúbenejšie). Šach sa naučil hrať ako osemročný. Najskôr sa venoval praktickému a až neskôr kompozičnému šachu. Prvotinu mal uverejnenú v denníku Pravda r. 1994. Za svoje skladby získal 20 zahraničných a aj toľko domácich vyznamenaní. Riešenie a skladanie šachových skladieb považuje za svoju najlepšiu relaxáciu po práci. Biely ťahá a dá mat druhým ťahom. Pri jej riešení si treba dať pozor na zvodnosť 1.Jh5?, ktorá nevedie k cieľu. Riešenie pošlite na e-adresu: casopis@leopoldov.sk alebo priamo na MsÚ v Leopoldove do 31. mája 2013. Jeden vyžrebovaný riešiteľ bude finančne odmenený.

Riešenie skladby č. 7 (Krčméry): 1.Vh6! Kd5 hr. 2.Sf7+ Kc5 3.Vc6 mat, 2. - Ke5 3.Jc6 mat. Jednoduchá trojťažka, len bolo treba nájsť správne pole pre umiestnenie bielej veže v úvodníku (prvom ťahu). Z technických príčin uvidíme výhercu skladby č. 7 v ďalšom čísle. Ďakujeme za pochopenie.

Skladba č. 8
Jozef Ložek
Originál

Mat 2. ťahom (10 - 6)

(GK)

Spoločenská kronika

Marec - apríl

Narodili sa

Matúš Kosík
Adam Bucko
Natanael Laššák
Samuel Kalivoda

Naši jubilanti

60-roční

Ján Heldes
Alžbeta Chrupková
Emil Kandráč
Miloslav Majdan
Mgr. Ladislav Piovarčí
Eva Šantavá
MUDr. Lubica Šišková
Mária Valková

65-roční

Filoména Brezovská
Mária Gažíková
Anton Kadlečík
Viera Kusyová
Jozef Ondrejčka
Marta Pagáčová
Anna Pokrývková
Gabriela Repková
Elena Richterová
Edita Vinklerová

70-roční

Vladimír Adamovič
Ivan Gažík
Štefánia Kollárová

Monika Straková
Milan Svetlák

75-roční

Anna Cepková
Jozef Fázik

80-roční

Mária Babulicová
Olga Gschwandtnerová
Anna Nosálová
Jozef Popelka
Ondrej Šatara
Helena Švestková
Mária Zelenayová

81-roční

František Bereš
Emília Motúzová
Karol Radošovský

83-ročné

Ludmila Brodeková
Jozefína Zollerová

84-ročná

Anna Čadanová

85-ročná

Júlia Zacharová

86-ročné

Viola Bošanská
Margita Hudecová
Filoména Ješková
Emília Winklerová

87-ročná

Zuzana Blažová

88-roční

Jozef Lackovič
Kristína Lubová
Mária Žovinová

89-roční

Elena Barteková
Ing. Albín Zoller

91-ročná

Elena Macášková

Opustili nás

Mária Foltánová
Ján Hudagy
Olga Slováková
Dezider Javorský
Milan Benko
Ivan Jurovský
Eva Langová
Maximilián Straka
Anton Polačík
Ludevít Rác
Marcela Struková
Jolana Kadlecová
Oliva Kaiserová
Terézia Adámeková
Anna Vnučková
Mária Lackovičová
Ján Faško
Valéria Kolláriková
Emanuel Ďuriš

Spracovala 5.4.2013
Bc. Viera Lietavová

časopis obyvateľov Leopoldova

Ročník: 27. Vydáva: Mesto Leopoldov. Sídlo vydavateľa a adresa redakcie: Hlohovská cesta 2, 920 41 Leopoldov; IČO: 00312703. Redakčná rada: Juraj Hladký – predseda, Mária Moravčíková, Kristína Bajtalová, Martin Jurčo. Asistentka: Marieta Patajová. Telefón: 033/734 22 07. Fax: 033/734 23 88, casopis@leopoldov.sk. Vychádza šesťkrát ročne. Inzercia v redakcii. Cena výtlačku: 0,33 EUR. (10 Sk) Náklad: 499 ks. Tlač: VM-print Leopoldov. Distribúcia: Rozširuje sieť domácich predajcov. Evidenčné číslo: EV 4016/10.

Mesto Leopoldov a R-ATJK Leopoldov vás pozývajú na 3. ročník podujatia

BEH MESTOM LEOPOLDOV

Prezentácia bežcov: sobota 8. jún od 9.30 h, športový areál MTK Leopoldov.

Šatne: priestory stolnotenisovej haly na štadióne (MTK).

Trat': asfaltový povrch (mestom), žiacke kategórie - tráva, futbalový štadión.

Štartujú: pretekári, ktorí sa prihlásia najneskôr 15 minút pred štartom každej kategórie.

Štartovné: deti, dorast: zadarmo; dospelí: 1 EUR (v štartovnom je zahrnuté občerstvenie a párky).

Ceny: 1. - 3. miesto (hlavný beh - muži do 39 r.): finančná odmena 50,40 a 30 eur; 1. - 3. miesto (seniori, ženy): finančná odmena 30,25 a 20 eur; 1. - 3. miesto (žiaci a škôlkári): diplom, medaila.

Upozornenie: Pretekári štartujú na vlastné nebezpečenstvo. Usporiadateľ nezodpovedá za škody počas pretekov. Deti sa môžu zúčastniť iba v sprievode rodiča alebo dospelé osoby.

Program:

08.00 Prezentácia - registrácia

09.30 Slávnostné otvorenie

09:30 Beh detí predškolského veku

09:35 Chlapci a dievčatá nar. 2009 a mladší (100m)

09:40 Chlapci a dievčatá nar. 2008 a mladší (100m)

09:45 Chlapci a dievčatá nar. 2007 a mladší (100m)

09:55 Behy žiakov školského veku

Žiaci a žiačky nar. 2004 - 2006 (300m)

Žiaci a žiačky nar. 2002 - 2003 (400m)

Žiaci a žiačky nar. 2000 - 2001 (600m)

Žiaci a žiačky nar. 1998 - 1999 (900m)

10:35 Vyhodnotenie žiackych kategórií

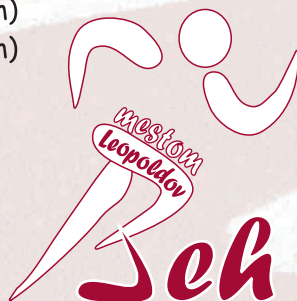
11:15 Beh seniorov nad 39 r. a žien nad 30 r.

(ženy nad 30 r., muži 40 - 49 r., 50 - 59 r., 60 r. a starší) 5800m

12:00 Hlavný beh - Beh mužov do 39 rokov a žien do 30 r. 5800 m

V každej kategórii sa vyhodnotí najrýchlejší Leopoldovčan/Leopoldovčanka

12:50 Vyhodnotenie kategórií dospelých

Tel.033/7342207